

ΝΙΚ. Ι. ΖΑΦΕΙΡΙΟΥ

Π. ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΥ

Καθηγητού τοῦ ἐν Καλλιθέᾳ Γυμνασίου ἀρρέτων

8.20

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ
ΕΛΛΗΝΙΚΑ

ΒΙΒΛ. Γ' ΚΑΙ Δ'
(κατ' ἐκλογὴν)

ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΤΗΣ Β' Τ. ΣΕΦΟΣ
ΤΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΩΝ, ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ ΛΥΚΕΙΩΝ ΚΑΙ ΗΜΙΓΥΜΝΑΣΙΩΝ

Κατὰ τὸ νέον ἀναλυτικὸν πρόγραμμα.

ΕΚΔΟΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΑΘΗΝΑΙ
ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ ΠΕΤΡΟΥ ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΥ Α.Ε.
ΟΔΟΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 68

1937

1937 ΞΕΝ

ΝΙΚ. Ι. ΖΑΦΕΙΡΙΟΥ

Π. ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΥ

Καθηγητοῦ τοῦ ἐν Καλλιθέα Γυμνασίου ἀρρένων

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ
ΕΛΛΗΝΙΚΑ

ΒΙΒΛ. Γ' ΚΑΙ Δ'
(κατ' ἐκλογήν)

ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΤΗΣ Β' ΤΑΞΕΩΣ
ΤΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΩΝ, ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ ΛΥΚΕΙΩΝ ΚΑΙ ΗΜΙΓΥΜΝΑΣΙΩΝ

Κατὰ τὸ νέον ἀναλυτικὸν πρόγραμμα.

ΕΚΔΟΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΑΘΗΝΑΙ
ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ ΠΕΤΡΟΥ ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΥ Α.Ε.
ΟΔΟΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 68

1937

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ - ΚΕΙΜΕΝΟΝ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Βίος τοῦ Ξενοφῶντος. Ὁ Ξενοφῶν ἐγεννήθη εἰς τὰς Ἀθήνας (περὶ τὸ 430 π.Χ.). Οἱ γονεῖς του Γρύλλος, Ἐρχιεὺς τὸν δῆμον, καὶ Διοδώρα ἦσαν εὐποροὶ καὶ ἀριστοκρατικοί, ἀνήκον δὲ εἰς τὴν τάξιν τῶν ἰππέων. Ὡς τοιοῦτοι λοιπὸν ἔδωσαν εἰς τὸν υἱὸν των ὅλα τὰ μέσα νὰ μορφωθῇ τελείως. Πράγματι, ἀφοῦ ἐδιδάχθη πάντα τὰ ἐλευθέρια μαθήματα, ὅσα ἐδιδάσκοντο οἱ παῖδες τῶν εὐπόρων, ἔγινε μαθητὴς τοῦ σοφιστοῦ Προδίκου καὶ ἔπειτα τοῦ Σωκράτους, τοῦ ὁποῦν ὑπῆρξε πιστὸς καὶ ἀφωσιωμένος μαθητὴς ἐπὶ δέκα περὶπου ἔτη, ὠφελῆθεις τὰ μέγιστα.

Εἰς ἡλικίαν 30 ἐτῶν (401 π.Χ.) κατὰ πρόσκλησιν τοῦ φίλου του Προξένου τοῦ Βοιωτοῦ μετέβη εἰς Σάρδεις, ὅπου ἐγνώρισε τὸν Κῦρον τὸν νεώτερον, τὸν ὁποῖον ἠκολούθησεν ὡς ἐθελοντὴς εἰς τὴν κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ του Ἀρταξέρξου ἐκστρατείαν. Μετὰ τὴν παρὰ τὰ Κούναξα μάχην καὶ τὴν ὑπὸ τοῦ Τισσαφέρους δολοφονίαν τοῦ Κλεάρχου καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων στρατηγῶν ἐκλεγείς στρατηγὸς ὠδήγησε τοὺς Ἑλληνας ἀπὸ τὰ βάρθη τῆς Ἀσίας εἰς τὸν Εὐξείνιον Πόντον καὶ ἀπὸ ἐκεῖ εἰς τὴν Θράκην καὶ τὴν Μ. Ἀσίαν, ὅπου τοὺς παρέδωκεν εἰς τὸν Σπαρτιάτην στρατηγὸν Θίβρωνα (399 π.Χ.). Τὸ μέγα τοῦτο κατόρθωμα τοῦ Ξενοφῶντος ὀφείλεται ἀφ' ἐνὸς μὲν εἰς τὴν στρατιωτικὴν ἐκπαίδευσιν, τὴν ὁποίαν οὗτος ἔλαβεν ἐν Ἀθήναις καθὼς συνήθιζον οἱ πλούσιοι νέοι τῆς ἐποχῆς του, ἀφ' ἑτέρου δὲ εἰς τὴν μετὰ τοῦ μεγάλου φιλοσόφου Σωκράτους συναστροφὴν του. Παρὰ τούτου ἐδιδάχθη νὰ λαμβάνῃ ἀκριβῆ γνῶσιν παντὸς πράγματος καὶ νὰ προβλέπῃ τὰ ἀφενκα ἀποτελέσματα αὐτοῦ, νὰ ἔχη δὲ καὶ τὴν διαλεκτικὴν ἱκανότητα, τὴν δύναμιν τοῦ λόγου, νὰ ἀποδεικνύῃ εἰς ἄλλους ταῦτα καὶ νὰ τοὺς πείθῃ. Τοιαῦτα ἐφόδια ἔχων ὁ Ξενοφῶν ἀνυπώθη εἰς τὴν ὑπεροχὴν ἐκείνην, τὴν ὁποίαν ὅλος ὁ στρατὸς τῶν Μυρτίων ἀεγνώρισε καὶ αὐτοὶ ἀκόμη οἱ στρατηγοί, οἱ ὅποιοι εἰς πᾶσαν δύσκολον περίστασιν αὐτὸν μετεχειρίζοντο. Εἰς τὰς Ἀθή-

νας δὲν ἐπέστρεψε, διότι κατεδικάσθη ὑπὸ τῶν συμπολιτῶν του εἰς παντοτεινὴν ἐξορίαν (**ἀειφυγίαν**), ἐπειδὴ ἐβοήθησε τοὺς ἐχθρούς των, προῶτον τὸν Κύρου, καὶ ἔπειτα τοὺς Σπαρτιάτας, μετὰ τῶν ὁποίων ἐπολέμησεν εἰς τὴν Μ. Ἀσίαν ἐναντίον τῶν Περσῶν. Ἐκεῖ συνεδέθη διὰ στενῆς φιλίας μὲ τὸν Ἀγησίλαον, μὲ τὸν ὁποῖον ἔπειτα ἐπέστρεψεν εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ἐπολέμησεν εἰς τὴν Κορώνειαν (394 π.Χ.) κατὰ τῶν Θηβαίων καὶ τῶν συμμάχων αὐτῶν Ἀθηναίων.

Οἱ Σπαρτιάται ἀμείβοντες τὰς ὑπηρεσίας τοῦ Ξενοφῶντος ἔδωκαν εἰς αὐτὸν ὡς δῶρον (393) μέγα κτήμα εἰς Σκιλλοῦντα τῆς Ἠλίδος πλησίον τῆς Ὀλυμπίας. Ἐκεῖ ὁ Ξενοφῶν ἔζησε μέχρι τοῦ 371 π.Χ. ἀσχολούμενος εἰς τὸ κνήγιον, τὴν γεωργίαν καὶ τὴν συγγραφὴν διαφόρων ἔργων. Ἐκ τῆς συζύγου του Φιλησίας ἐγέννησε δύο υἱούς, τὸν Γρύλλον καὶ τὸν Διόδωρον. Ἀλλὰ τὸν ἥσυχον βίον του ἐτάραξαν οἱ Ἡλεῖοι, οἱ ὁποῖοι, συμμαχοῦντες πρὸς τοὺς Θηβαίους κατὰ τῶν Σπαρτιατῶν, ἠγάγκασαν τὸν Ξενοφῶντα νὰ φύγῃ εἰς Κόρινθον, ὅπου καὶ ἔμεινε μέχρι τοῦ θανάτου του (355 π.Χ.). Εἰς τὰς Ἀθήνας δὲν ἐπανῆλθεν, ἀν καὶ ἀνεκλήθη ἐκ τῆς ἐξορίας, μετὰ τὴν συμμαχίαν Ἀθηναίων καὶ Σπάρτης, ὅποτε ἢ ἐπὶ λακωνισμῶ κατηγορία αὐτοῦ δὲν ἠδύνατο πλέον νὰ στηριχθῇ, ἔστειλεν ὁμως τοὺς δύο υἱούς του νὰ ἀγωνισθοῦν μετὰ τῶν Ἀθηναίων ἐναντίον τῶν Θηβαίων, ἐκ τῶν ὁποίων μάλιστα ὁ Γρύλλος ἔπεσε γενναίως μαχόμενος.

Ὁ Ξενοφῶν ὑπῆρξε φιλόπατρις, εὐσεβὴς πρὸς τοὺς θεούς, ἀφωσιωμένος εἰς τὴν οἰκογένειάν του, φιλαλήθης, πειστικὸς ῥήτωρ, συνετός, ψύχραιμος, γενναῖος, στρατηγικός, μετριόφρων, θαυμαστὴς τῆς Σπαρτιατικῆς πολιτείας καὶ φίλος τῶν γραμμάτων καὶ τοῦ ἀγροτικοῦ βίου.

Συγγράμματα τοῦ Ξενοφῶντος. Οὗτος συνέγραψε τέσσαρα μεγάλα ἔργα καὶ ἑνδεκα μικρά. Ἐπαινοῦνται δὲ διὰ τὴν καθαρότητα, τὴν χάριν καὶ τὴν σαφήνειαν διὰ τοῦτο ὁ Ξενοφῶν ὠνομάσθη Ἀτικὴ Μοῦσα καὶ Ἀτικὴ Μέλισσα.

Τὰ μεγάλα ἔργα του εἶναι ἡ «Κύρου Ἀνάβασις», ἡ «Κύρου Παιδεία», τὰ «Ἑλληνικά» καὶ τὰ «Ἀπομνημονεύματα». Ἡ **Κύρου Ἀνάβασις** διαιροῦται εἰς ἑπτὰ βιβλία· ἔλαβε δὲ τὸ ὄνομα ἀπὸ τὸ προῶτον μέρος, δηλ. τὴν ἐκστρατείαν Κύρου τοῦ νεωτέρου

κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ του· τὸ μεγαλύτερον ὅμως μέρος αὐτῆς ἐκθέτει τὴν μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Κύρου κάθοδον τῶν Μυρτίων ἀπὸ τὰ βάθη τῆς Μ. Ἀσίας εἰς τὸν Εὐξείνιον Πόντον καὶ τὸν Ἑλλήσποντον. Ἡ **Κύρου Παιδεία** διαιρεῖται εἰς ὀκτὼ βιβλία καὶ εἶναι ἱστορικοπολιτικὸν μυθιστόρημα μὲ ἥρωα τὸν ἰδρυτὴν τοῦ βασιλείου τῶν Περσῶν Κύρον τὸν πρεσβύτερον, διδάσκει δὲ ὅτι ἡ εὐδαιμονία ἔχει τὴν ρίζαν τῆς εἰς τὴν ὀρθὴν παιδείαν. Τὰ **Ἑλληνικὰ** διαιροῦνται εἰς ἑπτὰ βιβλία· εἰς τὰ δύο πρῶτα ὁ Ξενοφῶν συνεχίζει τὴν ἱστορίαν τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου (411-404), τὴν ὁποίαν ἤρριξεν ὁ Θουκυδίδης, εἰς δὲ τὰ λοιπὰ ἐξιστορεῖ τὰς ἐν Μ. Ἀσίᾳ ἐπιχειρήσεις τῶν Σπαρτιατῶν καὶ τὰ ἐν Ἑλλάδι συμβάντα μέχρι τῆς ἐν Μαντινείᾳ μάχης (404-362 π.Χ.). Τὰ **Ἀπομνημονεύματα** διαιροῦνται εἰς τέσσαρα βιβλία· εἰς ταῦτα ὑπερασπίζει τὸν διδάσκαλόν του Σωκράτη κατηγορηθέντα ἐπὶ ἀσεβείᾳ καὶ διαφθορᾷ τῶν νέων.

Ἐκ τῶν μικρῶν ἔργων του ἄλλα μὲν ἀναφέρονται εἰς τὴν καταδίκην καὶ τὴν διδασκαλίαν τοῦ Σωκράτους, ἐν εἰς τὸν φίλον του Ἀγησίλαον καὶ ἄλλα εἰς τὴν ἱππικὴν, τὸ κυνήγιον κ.λ.π.

Τὸ Περσικὸν Κράτος. Ἰδρυτὴς τούτου ἦτο ὁ Κύρος ὁ πρεσβύτερος (550 π.Χ.), ὁ ὁποῖος ἀνεδείχθη μέγας κατακτητὴς. Ἐπεξέτεινε τὸ Κράτος του μέχρι τῆς Μεσογείου πρὸς Ἀ καὶ τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ πρὸς Α καὶ ἀπέθανε (529) πολεμῶν κατὰ τῶν Σκυθῶν. Τοῦτον διεδέχθη ὁ υἱὸς του Καμβύσης, ὁ ὑποτάξας τὴν Αἴγυπτον. Ἀποθανόντος καὶ τούτου (521) ἀνέβη εἰς τὸν θρόνον Δαρεῖος ὁ Ὑστάσπους, ὅστις ὑπῆρξεν ἄριστος διοργανωτὴς τοῦ ἀχανοῦς Περσικοῦ κράτους. Εἰσήγαγε τάξιν καὶ καλὴν διοίκησιν, ἐφρόντισε περὶ τῆς συγκοινωνίας, οὕτως ὥστε εἰς 9 ἡμέρας ἔφθανον εἰδήσεις ἐκ τῆς Μ. Ἀσίας εἰς τὴν πρωτεύουσαν, τὰ Σούσα, ἐνῶ πρότερον ἐχρειάζοντο 90 ἡμέραι, καὶ ἔκοψε νομίσματα, τοὺς Δαρεικοὺς. Διήρσεν αὐτὸ εἰς 20 σατραπείας, τῶν ὁποίων τοὺς διοικητὰς (σατράπας), ἐπειδὴ εἶχον ἀπόλυτον ἐξουσίαν καὶ ἐπομένως ἦσαν ἐπικίνδυνοι, ἐπετήρει αὐστηρῶς δι' ἀφωσιωμένων ἀνθρώπων του. Ἐπὶ τοῦ Δαρείου τούτου ἤρριξαν οἱ κατὰ τῆς Ἑλλάδος πόλεμοι, τοὺς ὁποίους ματαίως ἐυνέχισεν ὁ υἱὸς του Ξέρξης (485-467) καὶ οἱ ὁποῖοι ἐπέφερον τὴν μείωσιν τῆς δυνάμεως καὶ τοῦ μεγαλείου τῶν Περσῶν. Τοῦ Ξέρξου δολοφονη-

θέντος ανέλαβε τὴν ἀρχὴν ὁ υἱὸς του Ἀρταξέρξης ὁ Μακρόχειρ (467-425), ἐπὶ τοῦ ὁποίου παρήκμασε τὸ κράτος ἕνεκα ἐσωτερικῶν ταραχῶν καὶ πολέμων. Τὸν διεδέχθη ἐπὶ 45 μόνον ἡμέρας ὁ υἱὸς του Ξέρξης ὁ Β' καὶ τοῦτον πάλιν Λαρεῖτος ὁ Β' ὁ Ὡχος, πατὴρ Κύρου τοῦ νεωτέρου (424-405). Ἐπὶ τῶν τελευταίων τούτων βασιλείων τὰ πράγματα τοῦ Περσικοῦ κράτους ἐχειροτέρευσαν. Αἱ μηχανορραφίαι τῶν ἀυλικῶν, ἡ μαλθακότης τῶν βασιλέων καὶ ἡ μεγίστη δύναμις τῶν σατραπῶν διετάραξαν τὴν ἐνότητα τῆς κεντρικῆς ἐξουσίας καὶ διέσεισαν τὰ θεμέλια τοῦ κράτους. Αἱ ἀποστασίαι τῶν σατραπῶν διεδέχοντο ἀλλήλας δεικνύουσαι τὴν σαθρότητα τοῦ ὅλου οἰκοδομήματος. Τὸ σπουδαιότερον δὲ στασιαστικὸν κίνημα ὑπῆρξεν ἡ ἀνταρσία Κύρου τοῦ νεωτέρου ἐναντίον τοῦ ἀδελφοῦ του Ἀρταξέρξου Β', τὴν ὁποίαν διηγῆται ὁ Ξενοφῶν εἰς τὴν Κύρου Ἀνάβασιν καὶ ἡ ὁποία ἀπέδειξε τὴν ἰσχύνα τοῦ Ἑλληνικὸν ἔθνος νὰ κατορθώσῃ ἐὰν ἦτο ἠνωμένον καὶ εἶχε τοὺς καταλλήλους ἀρχηγούς.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ
ΕΛΛΗΝΙΚΑ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

Α'—Δράσις τοῦ Θίβρωνος ἐν Μ. Ἀσίᾳ.

(Κεφ. Α', § 3-7).

Ἐπεὶ μέντοι Τισσαφέρνης, πολλοῦ ἄξιος βασιλεῖ δόξας γεγενῆσθαι ἐν τῷ πρὸς τὸν ἀδελφὸν πολέμῳ σατράπης κατεπέμφθη, ὧν τε αὐτὸς πρόσθεν ἦρχε καὶ ὧν Κῦρος, εὐθύς ἡξίου τὰς Ἴωνικὰς πόλεις ἀπάσας ἑαυτῷ ὑπηκόους εἶναι. αἱ δὲ ἅμα μὲν ἐλεύθεραι βουλόμεναι εἶναι ἅμα δὲ φοβούμεναι τὸν Τισσαφέρνην, ὅτι Κῦρον, ὅτ' ἔζη, ἀντ' ἐκείνου ἡρημέναι ἦσαν, εἰς μὲν τὰς πόλεις οὐκ ἐδέχοντο αὐτόν, εἰς Λακεδαίμονα δὲ ἔπεμπον πρέσβεις καὶ ἡξίου, ἐπεὶ πάσης τῆς Ἑλλάδος προστάται εἰσὶν, ἐπιμεληθῆναι καὶ σφῶν τῶν ἐν τῇ Ἀσίᾳ Ἑλλήνων, ὅπως ἢ τε χώρα μὴ δημοῖτο αὐτῶν καὶ αὐτοὶ ἐλεύθεροί εἶεν.

Οἱ οὖν Λακεδαιμόνιοι πέμπουσιν αὐτοῖς Θίβρωνα ἀρμοστήν, δόντες στρατιώτας τῶν μὲν νεοδαμῶδων εἰς χιλίους, τῶν δὲ ἄλλων Πελοποννησίων εἰς τετρακισχιλίους, ἠτήσατο δ' ὁ Θίβρων καὶ παρ' Ἀθηναίων τριακοσίους ἰππέας εἰπὼν, ὅτι αὐτὸς μισθὸν παρέξει. οἱ δ' ἔπεμψαν τῶν ἐπὶ τῶν τριάκοντα ἰππευσάντων, νομίζοντες κέρδος τῷ δήμῳ, εἰ ἀποδημοῖεν καὶ ἐναπόλοιτο.

§ 5-6

Ἐπει δ' εἰς τὴν Ἀσίαν ἀφίκοντο, συνήγαγε στρατιώτας καὶ ἐκ τῶν ἐν τῇ ἡπείρῳ Ἑλληνίδων πόλεων· πᾶσαι γὰρ τότε αἱ πόλεις ἐπέειθοντο, ὅτι Λακεδαιμόνιος ἀνὴρ ἐπιτάττοι· καὶ σὺν μὲν ταύτῃ τῇ στρατιᾷ ὀρῶν Θίβρων πρὸς τὸ ἵππικὸν εἰς τὸ πεδίον οὐ κατέβαιναν, ἡγάπα δέ, εἰ, ὅπου τυγχάνοι ὦν, δύναιτο ταύτην τὴν χώραν ἀδήωτον διαφυλάττειν. ἐπεὶ δὲ σωθέντες οἱ ἀναβάντες μετὰ Κύρου συνέμειξαν αὐτῷ, ἐκ τούτου ἤδη καὶ ἐν τοῖς πεδίοις ἀντετάττετο τῷ Τισσαφέρνει, καὶ πόλεις Πέργαμον μὲν ἐκοῦσαν προσέλαβε καὶ Τευθρανίαν καὶ Ἀλίσαρναν, ὧν Εὐρυσθένης τε καὶ Προκλῆς ἦρχον οἱ ἀπὸ Δημαράτου τοῦ Λακεδαιμόνιου· ἐκείνῳ δ' αὕτη ἡ χώρα δῶρον ἐκ βασιλέως ἐδόθη ἀντὶ τῆς ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα συστρατείας· προσεχώρησαν δὲ αὐτῷ καὶ Γοργίων καὶ Γογγύλος, ἀδελφοὶ ὄντες, ἔχοντες ὁ μὲν Γάμβριον καὶ Παλαιγάμβριον, ὁ δὲ Μύριναν καὶ Γρύνειον· δῶρον δὲ καὶ αὐταὶ αἱ πόλεις ἦσαν παρὰ βασιλέως Γογγύλῳ, ὅτι μόνος Ἐρετριέων μηδίσας ἔφυγεν.

§ 7

Ἦν δ' ἄς ἀσθενεῖς οὔσας καὶ κατὰ κράτος ὁ Θίβρων ἐλάμβανε. Λάρισάν γε μὴν τὴν Αἴγυπτιαν καλουμένην, ἐπεὶ οὐκ ἐπέιθετο, περιστρατοπεδευσάμενος ἐπολιόρκει· ἐπεὶ δὲ ἄλλως οὐκ ἐδύνατο ἐλεῖν, φρεατίαν τεμόμενος ὑπόνομον ὠρύττειν, ὡς ἀφαιρησόμενος τὸ ὕδωρ αὐτῶν. ὡς δ' ἐκ τοῦ τείχους ἐκθέοντες πολλακίς ἐνέβαλλον εἰς τὸ ὄρυγμα καὶ ξύλα καὶ λίθους, ποιησάμενος αὐτῷ χελώνην ξυλίνην ἐπέστησεν ἐπὶ τῇ φρεατίᾳ· καὶ ταύτην μέντοι ἐκδραμόντες οἱ Λαρισαῖοι νύκτωρ κατέκαυσαν. δοκοῦντος δ' αὐτοῦ οὐδὲν ποιεῖν, πέμπουσιν οἱ ἔφοροι ἀπολιπόντα Λάρισαν στρατεύεσθαι ἐπὶ Καρίαν.

Β'—Δράσις τοῦ Δερκυλίδου ἐν Μ. Ἀσίᾳ.

(Κεφ. Α', § 8-10 καὶ 16-19).

Ἐν Ἐφέσῳ δὲ ἤδη ὄντος αὐτοῦ, ὡς ἐπὶ Κα- § 8
ρίαν πορευομένου, Δερκυλίδας ἄρξων ἀφίκετο
ἐπὶ τὸ στράτευμα, ἀνὴρ δοκῶν εἶναι μάλα μηχαν-
νητικός· καὶ ἐπεκαλεῖτο δὲ Σίσυφος. ὁ μὲν οὖν
Θίβρων ἀπήλθεν οἴκαδε καὶ ζημιώθεις ἔφυγε· κα-
τηγόρουν γὰρ αὐτοῦ οἱ σύμμαχοι, ὡς ἐφείη ἀρ-
πάζειν τῷ στρατεύματι τοὺς φίλους.

† Ὁ δὲ Δερκυλίδας, ἐπεὶ παρέλαβε τὸ στρά- ~~§ 9~~
τευμα, ~~γνοῦσε~~ ὑπόπτους ὄντας ἀλλήλοις τὸν Τισ-
σαφέρνη καὶ τὸν Φαρνάβαζον, κοινολογησάμενος
τῷ Τισσαφέρνει ἀπήγαγεν εἰς τὴν Φαρναβάζου
χώραν τὸ στράτευμα, ἐλόμενος θάτέρῳ μᾶλλον
ἢ ἅμα ἀμφοτέροις πολεμεῖν. ἦν δὲ καὶ πρόσθεν
ὁ Δερκυλίδας πολέμιος τῷ Φαρναβάζῳ· ἀρμο-
στής γὰρ γενόμενος ἐν Ἀβύδῳ ἐπὶ Λυσάνδρου
ναυαρχοῦντος, διαβληθεὶς ὑπὸ Φαρναβάζου, ἐστά-
θη τὴν ἀσπίδα ἔχων, ὃ δοκεῖ κηλὶς εἶναι τοῖς
σπουδαίοις Λακεδαιμονίων· ἀταξίας γὰρ ζημιώμα
ἐστὶ. καὶ διὰ ταῦτα δὴ πολὺ ἥδιον ἐπὶ τὸν Φαρ-
νάβαζον ἦει. καὶ εὐθύς μὲν τοσοῦτῳ διέφερεν εἰς
τὸ ἄρχειν τοῦ Θίβρωνος, ὥστε παρήγαγε τὸ στρά-
τευμα διὰ τῆς φιλίας χώρας μέχρι τῆς Φαρναβά-
ζου Αἰολίδος, οὐδὲν βλάβας τοὺς συμμάχους.

Καὶ εὐθύς μὲν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ Λάρισαν καὶ § 16-17
Ἀμαξιτὸν καὶ Κολωνὰς τὰς ἐπιθαλαττίους πόλεις
ἐκούσας παρέλαβε, πέμπων δὲ καὶ πρὸς τὰς Αἰο-
λίδας πόλεις ἡξίου ἐλευθεροῦσθαί τε αὐτὰς καὶ
εἰς τὰ τεῖχη δέχεσθαι καὶ συμμάχους γίγνεσθαι.
οἱ μὲν οὖν Νεανδρεῖς καὶ Ἴλιεῖς καὶ Κοκυλίται
ἐπέιθοντο. καὶ γὰρ οἱ φρουροῦντες Ἕλληνες ἐν
αὐταῖς οὐ πάνυ τι καλῶς περιείποντο. ὁ δ' ἐν

Κεβρήνι, μάλα ἰσχυρῶ χωρίῳ, τὴν φυλακὴν ἔχων, νομίσας, εἰ διαφυλάξειε Φαρναβάζω τὴν πόλιν, τιμηθῆναι ἂν ὑπ' ἐκείνου, οὐκ ἐδέχετο τὸν Δερκυλίδαν. ὁ δὲ ὀργιζόμενος, παρεσκευάζετο προσβάλλειν. ἐπεὶ δὲ θυομένῳ αὐτῷ οὐκ ἐγίγνετο τὰ ἱερὰ τῇ πρώτῃ, τῇ ὑστεραίᾳ πάλιν ἐθύετο. ὡς δὲ οὐδὲ ταῦτα ἐκαλλιιερεῖτο, πάλιν τῇ τρίτῃ. καὶ μέχρι τεττάρων ἡμερῶν ἐκαρτέρει θυόμενος, μάλα χαλεπῶς φέρων ἔσπευδε γάρ, πρὶν Φαρνάβαζον βοηθῆσαι, ἐγκρατῆς γενέσθαι πάσης τῆς Αἰολίδος.

§ 18-19

Ἀθηνάδας δὲ τις Σικυώνιος λοχαγός, νομίσας τὸν μὲν Δερκυλίδαν φλυαρεῖν διατρίβοντα, αὐτὸς δ' ἰκανὸς εἶναι τὸ ὕδωρ ἀφελέσθαι τοὺς Κεβρηνίους, προσδραμὼν σὺν τῇ ἑαυτοῦ τάξει ἐπειράτο τὴν κρήνην συγχοῦν, οἱ δὲ ἔνδοθεν ἐπεξελθόντες αὐτόν τε συνέτρωσαν καὶ δύο ἀπέκτειναν, καὶ τοὺς ἄλλους παίοντες καὶ βάλλοντες ἀπήλασαν. ἄχθομένου δὲ τοῦ Δερκυλίδου καὶ νομίζοντος ἄθυμότερους κατὰ τὴν προσβολὴν ἔσεσθαι, ἔρχονται ἐκ τοῦ τείχους παρὰ τῶν Ἑλλήνων κήρυκες καὶ εἶπον, ὅτι, ἃ μὲν ὁ ἄρχων ποιίῃ, οὐκ ἀρέσκοι σφίσιν, αὐτοὶ δὲ βούλοιντο σὺν τοῖς Ἑλλησι μᾶλλον ἢ σὺν τῷ βαρβάρῳ εἶναι. ἔτι δὲ διαλεγομένων αὐτῶν ταῦτα, παρὰ τοῦ ἄρχοντος αὐτῶν ἦκε λέγων, ὅτι, ὅσα λέγοιεν οἱ πρόσθεν, καὶ αὐτῷ δοκοῦντα λέγοιεν. ὁ οὖν Δερκυλίδας εὐθύς, ὡσπερ ἔτυχε κεκαλλιιερηκῶς ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ, ἀναλαβὼν τὰ ὄπλα ἠγεῖτο πρὸς τὰς πύλας· οἱ δ' ἀναπετάσαντες ἐδέξαντο. καταστήσας δὲ καὶ ἐνταῦθα φρουροὺς εὐθύς ἦει ἐπὶ τὴν Σκῆψιν καὶ τὴν Γέργιθα, ἃς ἀμαχεῖ ἔλαβε.

Γ'—Ὁ Δερκυλίδας συνεχίζει τὴν δρᾶσιν του ἐν Μ. Ἀσίᾳ.

(Κεφ. Β', § 1-2, 6-7 καὶ 12-20).

Ὁ μὲν δὴ Δερκυλίδας ταῦτα διαπραξάμενος § 1
καὶ λαβὼν ἐν ὀκτῶ ἡμέραις ἐννέα πόλεις, ἐβου-
λεύετο, ὅπως ἂν μὴ ἐν τῇ φιλίᾳ χειμάζων βαρὺς
εἶη τοῖς συμμάχοις, ὥσπερ Θίβρων, μηδ' αὖ Φαρ-
νάβαζος καταφρονῶν τῇ ἵππῳ κακουργῇ τὰς Ἑλ-
ληνίδας πόλεις. πέμπει οὖν πρὸς αὐτὸν καὶ ἐρωτᾷ,
πότερον βούλεται, εἰρήνην ἢ πόλεμον ἔχειν. ὁ μὲν-
τοι Φαρνάβαζος νομίσας τὴν Αἰολίδα ἐπιτετει-
χίσθαι τῇ ἑαυτοῦ οἰκῆσει Φρυγίᾳ, σπονδὰς εἶ-
λετο.

Ὡς δὲ ταῦτα ἐγένετο, ἐλθὼν ὁ Δερκυλίδας § 2
εἰς τὴν Βιθυνίδα Θράκην ἐκεῖ διεχειμάζων,
οὐδὲ τοῦ Φαρναβάζου πάνυ τι ἀχθομένου· πολ-
λάκις γὰρ οἱ Βιθυνοὶ αὐτῷ ἐπολέμουν.

Ἄμα δὲ τῷ ἦρι ἀποπορευόμενος ὁ Δερκυλί- § 6-7
δας ἐκ τῶν Βιθυνῶν ἀφικνεῖται εἰς Λάμψακον.
ἐνταῦθα δ' ὄντος αὐτοῦ ἔρχονται ἀπὸ τῶν οἴκοι
τελῶν Ἄρακος τε καὶ Ναυβάτης καὶ Ἀντισθέ-
νης. οὗτοι δ' ἦλθον ἐπισκεψόμενοι τὰ τε ἄλλα,
ὅπως ἔχοι τὰ ἐν τῇ Ἀσίᾳ, καὶ Δερκυλίδαν ἐρουῖ-
τες μένοντι ἄρχειν καὶ τὸν ἐπιόντα ἐνιαυτόν. καὶ
ἐπιστεῖλαι δὲ σφίσι αὐτοῖς τοὺς ἐφόρους συγκα-
λέσαντας τοὺς στρατιώτας εἰπεῖν ὡς, ὧν μὲν
πρόσθεν ἐποίουν, μέμφοιντο αὐτοῖς, ὅτι δὲ νῦν
οὐδὲν ἠδίκουν, ἐπαινοῖεν. καὶ περὶ τοῦ λοιποῦ
χρόνου εἰπεῖν, ὅτι, ἂν μὲν ἀδικῶσιν, οὐκ ἐπιτρέ-
ψουσιν, ἂν δὲ δίκαια περὶ τοὺς συμμάχους ποιῶ-
σιν, ἐπαινέσονται αὐτούς. ἐπεὶ μὲντοι συγκαλέ-
σαντες τοὺς στρατιώτας ταῦτ' ἔλεγον, ὁ τῶν
Κυρείων προεστηκῶς ἀπεκρίνατο· «Ἄλλ', ὦ ἄν-

δρες Λακεδαιμόνιοι, ἡμεῖς μὲν ἔσμεν οἱ αὐτοὶ νῦν τε καὶ πέρυσιν ἄρχων δὲ ἄλλος μὲν νῦν, ἄλλος δὲ τὸ παρελθόν. τὸ οὖν αἴτιον τοῦ νῦν μὲν μὴ ἐξαμαρτάνειν, τότε δέ, αὐτοὶ ἤδη ἱκανοὶ ἔστε γινώσκειν».

§ 12 + Καὶ μέχρι τούτου τοῦ χρόνου ἐν εἰρήνῃ διήγον Τισσαφέρνης τε καὶ Δερκυλίδας καὶ οἱ ταύτη Ἑλληνες καὶ οἱ βάρβαροι. ἐπεὶ δὲ ἀφικνούμενοι πρέσβεις εἰς Λακεδαίμονα ἀπὸ τῶν Ἰωνίδων πόλεων ἐδίδασκον, ὅτι εἴη ἐπὶ Τισσαφέρνει, εἰ βούλοιο, ἀφιέναι αὐτονόμους τὰς Ἑλληνίδας πόλεις· εἰ οὖν κακῶς πάσχοι Καρία, ἔνθαπερ ὁ Τισσαφέρνους οἶκος, οὕτως ἂν ἔφασαν τάχιστα νομίζειν αὐτὸν αὐτονόμους σφᾶς ἀφείναι· ἀκούσαντες ταῦτα οἱ ἔφοροι ἐπεμψαν πρὸς Δερκυλίδαν καὶ ἐκέλευον αὐτὸν διαβαίνειν σὺν τῷ στρατεύματι ἐπὶ Καρίαν καὶ Φάρακα τὸν ναύαρχον σὺν ταῖς ναυσὶ παραπλεῖν. οἱ μὲν δὴ ταῦτ' ἐποίουν.

§ 13-14 Ἐτύγχανε δὲ κατὰ τοῦτον τὸν χρόνον καὶ Φαρνάβαζος πρὸς Τισσαφέρνην ἀφιγμένος, ἅμα μὲν ὅτι στρατηγὸς τῶν πάντων ἀπεδέδεικτο Τισσαφέρνης, ἅμα δὲ διαμαρτυρούμενος, ὅτι ἔτοιμος εἴη κοινῇ πολεμεῖν καὶ συμμάχεσθαι, καὶ συνεκβάλλειν τοὺς Ἑλληνας ἐκ τῆς βασιλείας. ὁ δ' ἀκούων «Πρῶτον μὲν τοίνυν», ἔφη, «διάβηθι σὺν ἐμοὶ ἐπὶ Καρίαν, ἔπειτα δὲ καὶ περὶ τούτων βουλευσόμεθα». ἐπεὶ δ' ἐκεῖ ἦσαν, ἔδοξεν αὐτοῖς ἱκανὰς φυλακὰς εἰς τὰ ἐρύματα καταστήσαντες διαβαίνειν πάλιν ἐπὶ τὴν Ἰωνίαν. ὡς δ' ἤκουσεν ὁ Δερκυλίδας, ὅτι πάλιν πεπερακότες εἰσὶ τὸν Μαίανδρον, εἰπὼν τῷ Φάρακι, ὡς ὀκνοίη, μὴ ὁ Τισσαφέρνης καὶ ὁ Φαρνάβαζος ἐρήμην οὔσαν καταθέοντες φέρωσι καὶ ἄγωσι τὴν χώραν, διέβαινε καὶ αὐτός.

§ 15 Πορευόμενοι δὲ οὗτοι οὐδέν τι συντεταγμένω τῷ στρατεύματι, ὡς προεληλυθότων τῶν πολεμίων εἰς τὴν Ἐφesiaν, ἐξαίφνης ὀρώσιν ἐκ τοῦ

ἀντιπέρας σκοπούς ἐπὶ τῶν μνημάτων· καὶ ἀντανα-
βιβάσαντες εἰς τὰ παρ' ἑαυτοῖς μνημεῖα καὶ τύρ-
σεις τινάς, καθορῶσι παρατεταγμένους, ἢ αὐτοῖς
ἦν ἡ ὁδός, Κᾶράς τε λευκάσπιδας καὶ τὸ Περσι-
κόν, ὅσον ἐτύγγανε παρόν, στράτευμα καὶ τὸ
Ἑλληνικόν, ὅσον εἶχεν ἑκάτερος αὐτῶν, καὶ τὸ
ἰππικόν μάλα πολὺ, τὸ μὲν Τισσαφέρνους ἐπὶ τῷ
δεξιῷ κέρατι, τὸ δὲ Φαρναβάζου ἐπὶ τῷ εὐωνύμῳ.

Ὡς δὲ ταῦτα ἦσθετο ὁ Δερκυλίδας, τοῖς μὲν § 16-17
ταξιάρχοις καὶ τοῖς λοχαγοῖς εἶπε παρατάττε-
σθαι τὴν ταχίστην εἰς ὀκτώ, τοὺς δὲ πελταστάς
ἐπὶ τὰ κράσπεδα ἐκατέρωθεν καθίστασθαι, καὶ
τοὺς ἰπέας, ὅσους γε δὴ καὶ οἴους ἐτύγγανεν
ἔχων· αὐτὸς δὲ ἐθύετο, ὅσον μὲν δὴ ἦν ἐκ Πελο-
ποννήσου στράτευμα, ἡσυχίαν εἶχε καὶ παρεσκευά-
ζετο ὡς μαχοῦμενον· ὅσοι δὲ ἦσαν ἀπὸ Πριήνης
τε καὶ Ἀχιλλείου καὶ ἀπὸ νήσων καὶ τῶν Ἰωνι-
κῶν πόλεων, οἱ μὲν τινες καταλιπόντες ἐν τῷ
σίτῳ τὰ ὄπλα ἀπεδίδρασκον· καὶ γὰρ ἦν βαθὺς
ὁ σίτος ἐν τῷ Μαιάνδρου πεδίῳ· ὅσοι δὲ καὶ ἔμε-
νον, δῆλοι ἦσαν οὐ μενοῦντες.

Τὸν μὲν οὖν Φαρναβάζον ἐξηγγέλλετο μά- § 18
χεσθαι κελεύειν. ὁ μέντοι Τισσαφέρνης τό τε Κύ-
ρειον στράτευμα καταλογιζόμενος, ὡς ἐπολέμη-
σεν αὐτοῖς, καὶ τούτῳ πάντας νομίζων ὁμοίους
εἶναι τοὺς Ἑλληνας, οὐκ ἐβούλετο μάχεσθαι,
ἀλλὰ πέμψας πρὸς Δερκυλίδαν εἶπεν, ὅτι εἰς λό-
γους βούλοιο αὐτῷ ἀφικέσθαι, καὶ ὁ Δερκυλί-
δας λαβὼν τοὺς κρατίστους τὰ εἶδη τῶν περὶ
αὐτὸν καὶ ἰπέων καὶ πεζῶν προῆλθε πρὸς τοὺς
ἀγγέλους καὶ εἶπεν· «Ἄλλὰ παρεσκευασάμην
μὲν ἔγωγε μάχεσθαι, ὡς ὁρᾶτε· ἐπεὶ μέντοι ἐκεῖ-
νος βούλεται εἰς λόγους ἀφικέσθαι, οὐδ' ἐγὼ
ἀντιλέγω. ἂν μέντοι ταῦτα δέῃ ποιεῖν, πιστὰ καὶ
ὀμήρους δοτέον καὶ ληπτέον».

Δόξαντα δὲ ταῦτα καὶ περανθέντα, τὰ μὲν § 19-20
στρατεύματα ἀπῆλθε, τὸ μὲν βαρβαρικόν εἰς Τράλ-

λοις τῆς Καρίας, τὸ δ' Ἑλληνικὸν εἰς Λεύκοφρυν, ἔνθα ἦν Ἀρτέμιδος τε ἱερὸν μάλα ἅγιον καὶ λίμνη πλεόν ἢ σταδίου ὑπόψαμμος ἀένας ποτίμου καὶ θερμοῦ ὕδατος. καὶ τότε μὲν ταῦτα ἐπράχθη τῇ δ' ὑστεραία εἰς τὸ συγκείμενον χωρίον ἦλθον, καὶ ἔδοξεν αὐτοῖς πυθέσθαι ἀλλήλων, ἐπὶ τίσιν ἂν τὴν εἰρήνην ποιήσαιτο. ὁ μὲν δὴ Δερκυλίδας εἶπεν, εἰ αὐτονόμους ἐὼν βασιλεὺς τὰς Ἑλληνίδας πόλεις, ὁ δὲ Τισσαφέρνης καὶ Φαρνάβαζος εἶπον, ὅτι, εἰ ἐξέλθοι τὸ Ἑλληνικὸν στράτευμα ἐκ τῆς χώρας καὶ οἱ Λακεδαιμονίων ἀρμοσταὶ ἐκ τῶν πόλεων. ταῦτα δὲ εἰπόντες ἀλλήλοις σπονδὰς ἐποιήσαντο, ἕως ἀπαγγελθεῖν τὰ λεχθέντα Δερκυλίδᾳ μὲν εἰς Λακεδαίμονα, Τισσαφέρνει δὲ ἐπὶ βασιλέα.

Δ'—Ἐκστρατεία τοῦ Ἀγησιλάου εἰς Μ. Ἀσίαν.

(Κεφ. Δ', § 1-6 καὶ 11-29).

§ 1 Μετὰ δὲ ταῦτα Ἡρώδας τις Συρακόσιος ἐν Φοινίκη ὢν μετὰ ναυκλήρου τινός, καὶ ἰδὼν τριῆρεις Φοινίσσας τὰς μὲν καταπλευούσας ἄλλοθεν, τὰς δὲ καὶ αὐτοῦ πεπληρωμένας, τὰς δὲ καὶ ἔτι κατασκευαζομένας, προσακούσας δὲ καὶ τοῦτο, ὅτι τριακοσίας αὐτὰς δέοι γενέσθαι, ἐπιβάς ἐπὶ τὸ πρῶτον ἀναγόμενον πλοῖον εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐξήγγειλε τοῖς Λακεδαιμονίοις ὡς βασιλέως καὶ Τισσαφέρνους τὸν στόλον τοῦτον παρασκευαζομένων ὅποι δέ, οὐδὲν ἔφη εἰδέναί.

§ 2 Ἀνεπτρωμένων δὲ τῶν Λακεδαιμονίων καὶ τοὺς συμμάχους συναγόντων καὶ βουλευομένων, τί χρή ποιεῖν, Λύσανδρος νομίζων καὶ τῷ ναυτικῷ πολὺ περιέσεσθαι τοὺς Ἕλληνας καὶ τὸ πεζὸν

λογιζόμενος ὡς ἐσώθη τὸ μετὰ Κύρου ἀναβάν, πείθει τὸν Ἀγησίλαον ὑποστῆναι, ἄν αὐτῷ δῶσι τριάκοντα μὲν Σπαρτιατῶν, εἰς δισχιλίους δὲ τῶν νεοδαμῶδων, εἰς ἑξακισχιλίους δὲ τὸ σύνταγμα τῶν συμμάχων, στρατεύεσθαι εἰς τὴν Ἀσίαν. πρὸς δὲ τούτῳ τῷ λογισμῷ καὶ αὐτὸς συνεξελθεῖν αὐτῷ ἐβούλετο, ὅπως τὰς δεκαρχίας τὰς κατασταθείσας ὑπ' ἐκείνου ἐν ταῖς πόλεσιν, ἐκπεπτωκυίας δὲ διὰ τοὺς ἐφόρους, οἱ τὰς πατρίους πολιτείας παρήγγειλαν, πάλιν καταστήσειε μετ' Ἀγησιλάου.

Ἐπαγγεिलाμένου δὲ τοῦ Ἀγησιλάου τὴν στρατείαν, διδόασί τε οἱ Λακεδαιμόνιοι, ὅσα περ ἤτησε, καὶ ἑξαμήνου σίτον. ἔπει δὲ θυσάμενος, ὅσα ἔδει, καὶ τᾶλλα καὶ τὰ διαβατήρια ἐξῆλθε, ταῖς μὲν πόλεσι διαπέμψας ἀγγέλους προεῖπεν, ὅσους τε δέοι ἑκασταχόθεν πέμπεσθαι καὶ ὅποι παρεῖναι, αὐτὸς δ' ἐβουλήθη ἐλθὼν θῦσαι ἐν Αὐλίδι, ἔνθα περ ὁ Ἀγαμέμνων, ὅτ' εἰς Τροίαν ἔπλει, ἐθύετο. ὡς δ' ἐκεῖ ἐγένετο, πυθόμενοι οἱ βοιωτάρχοι, ὅτι θύοι, πέμψαντες ἰππέας τοῦ τε λοιποῦ εἶπον μὴ θύειν καί, οἷς ἐνέτυχον ἱεροῖς τεθυμένοις, διέριψαν ἀπὸ τοῦ βωμοῦ. ὁ δ' ἐπιμαρτυράμενος τοὺς θεοὺς καὶ ὀργιζόμενος, ἀναβὰς ἐπὶ τὴν τριήρη ἀπέπλει. ἀφικόμενος δὲ ἐπὶ Γεραστὸν καὶ συλλέξας ἐκεῖ, ὅσον ἐδύνατο τοῦ στρατεύματος πλεῖστον, εἰς Ἔφεσον τὸν στόλον ἐποιεῖτο.

Ἐπει δὲ ἐκεῖσε ἀφίκετο, πρῶτον μὲν Τισσαφέρνης πέμψας ἤρετο αὐτόν, τίνος δεόμενος ἦκοι. ὁ δ' εἶπεν αὐτονόμους καὶ τὰς ἐν τῇ Ἀσίᾳ πόλεις εἶναι ὡς περ καὶ τὰς ἐν τῇ παρ' ἡμῖν Ἑλλάδι. πρὸς ταῦτ' εἶπεν ὁ Τισσαφέρνης· «Εἰ τοίνυν θέλεις σπείσασθαι, ἕως ἄν ἐγὼ πρὸς βασιλέα πέμψω, οἶμαι ἄν σε ταῦτα διαπραξάμενον ἀποπλεῖν, εἰ βούλοιο». «Ἀλλὰ βουλοίμην ἄν», ἔφη, «εἰ μὴ οἰοίμην γε ὑπὸ σοῦ ἑξαπατᾶσθαι». «Ἄλλ' ἔξεστιν», ἔφη, «σοὶ τούτων πίστιν λαβεῖν

ἢ μὴν ἀδόλως σοῦ πράττοντος ταῦτα ἡμᾶς μηδὲν τῆς σῆς ἀρχῆς ἀδικήσῃεν ἐν ταῖς σπονδαῖς.

§ 6

Ἐπὶ τούτοις ῥηθείσι Τισσαφέρνης μὲν ὤμοσε τοῖς πεμφθεῖσι πρὸς αὐτὸν Ἡριπίδα καὶ Δερκυλίδα καὶ Μεγίλλω ἢ μὴν πράξῃεν ἀδόλως τὴν εἰρήνην, ἐκεῖνοι δὲ ἀντώμοσαν ὑπὲρ Ἀγησιλάου Τισσαφέρνει ἢ μὴν ταῦτα πράττοντος αὐτοῦ ἐμπεδώσῃεν τὰς σπονδάς. ὁ μὲν δὴ Τισσαφέρνης, ἃ ὤμοσεν, εὐθύς ἐψεύσατο· ἀντὶ γὰρ τοῦ εἰρήνην ἔχειν στράτευμα πολὺ παρὰ βασιλέως, πρὸς ᾧ εἶχε πρόσθεν, μετεπέμπετο. Ἀγησίλαος δέ, καίπερ αἰσθανόμενος ταῦτα, ὅμως ἐνέμενε ταῖς σπονδαῖς.

§ 11

Ἐπεὶ δὲ μέγα φρονήσας ὁ Τισσαφέρνης ἐπὶ τῷ καταβάντι στρατεύματι παρὰ βασιλέως προεῖπεν Ἀγησιλάῳ πόλεμον, εἰ μὴ ἀπίοι ἐκ τῆς Ἀσίας, οἱ μὲν ἄλλοι σύμμαχοι καὶ Λακεδαιμονίων οἱ παρόντες μάλα ἀχθεσθέντες φανεροὶ ἐγένοντο, νομίζοντες ἐλάττω τὴν παροῦσαν εἶναι δύναμιν Ἀγησιλάῳ τῆς βασιλέως παρασκευῆς· Ἀγησίλαος δὲ μάλα φαιδρῷ τῷ προσώπῳ ἀπαγγεῖλαι Τισσαφέρνει τοὺς πρέσβεις ἐκέλευσεν, ὡς πολλὴν χάριν αὐτῷ ἔχοι, ὅτι ἐπιορκήσας αὐτὸς μὲν πολεμίους τοὺς θεοὺς ἐκτήσατο, τοῖς δ' Ἑλλησι συμμάχους ἐποίησεν. ἐκ δὲ τούτου εὐθύς τοῖς μὲν στρατιώταις παρήγγειλε συσκευάζεσθαι ὡς εἰς στρατείαν, ταῖς δὲ πόλεσιν, εἰς ἃς ἀνάγκη ἦν ἀφικνεῖσθαι στρατευομένῳ ἐπὶ Καρίαν, προεῖπεν ἀγορὰν παρασκευάζειν. ἐπέστειλε δὲ καὶ Ἴωσι καὶ Αἰολεῦσι καὶ Ἑλλησποντίοις πέμπειν πρὸς ἑαυτὸν εἰς Ἔφεσον τοὺς συστρατευσομένους.

§ 12

Ὁ δὲ Τισσαφέρνης, καὶ ὅτι ἵππικὸν οὐκ εἶχεν ὁ Ἀγησίλαος, ἢ δὲ Καρία ἄφιππος ἦν, καὶ ὅτι ἡγεῖτο αὐτὸν ὀργίζεσθαι αὐτῷ διὰ τὴν ἀπάτην, τῷ ὄντι νομίσας ἐπὶ τὸν αὐτοῦ οἶκον εἰς Καρίαν αὐτὸν ὀρμήσειν, τὸ μὲν πεζὸν ἅπαν διεβίβασεν

ἔκεισε, τὸ δ' ἵππικὸν εἰς τὸ Μαιάνδρου πεδίον περιήγε νομίζων ἰκανὸς εἶναι καταπατήσαι τῇ ἵππῳ τοὺς Ἑλληνας, πρὶν εἰς τὰ δύσιππα ἀφικέσθαι. ὁ δὲ Ἀγησίλαος ἀντὶ τοῦ ἐπὶ Καρίαν ἰέναι εὐθύς τάναντία ἀποστρέψας ἐπὶ Φρυγίας ἐπορεύετο, καὶ τὰς τ' ἐν τῇ πορείᾳ πόλεις κατεστρέφετο καὶ ἐμβαλὼν ἀπροσδοκῆτοῖς παμπληθῆ χρήματα ἐλάμβανε.

Καὶ τὸν μὲν ἄλλον χρόνον ἀσφαλῶς διεπορεύετο· οὐ πόρρω δ' ὄντος Δασκυλείου προϊόντες αὐτοῦ οἱ ἵππεῖς ἤλαυνον ἐπὶ λόφον τινά, ὡς προΐδοιεν, τί τὰμπροσθεν εἴη. κατὰ τύχην δέ τινα καὶ οἱ τοῦ Φαρναβάζου ἵππεῖς, ὄντες παρόμοιοι τοῖς Ἑλλησι τὸν ἀριθμὸν, πεμφθέντες ὑπὸ Φαρναβάζου ἤλαυνον καὶ οὗτοι ἐπὶ τὸν αὐτὸν τοῦτον λόφον. ἰδόντες δὲ ἀλλήλους οὐδὲ τέτταρα πλέθρα ἀπέχοντας, τὸ μὲν πρῶτον ἔστησαν ἀμφότεροι οἱ μὲν Ἕλληνες ἵππεῖς ὡσπερ φάλαγξ ἐπὶ τετάρων παρατεταγμένοι, οἱ δὲ βάρβαροι τοὺς πρῶτους οὐ πλέον ἢ εἰς δώδεκα ποιήσαντες, τὸ βάθος δ' ἐπὶ πολλῶν. ἔπειτα μέντοι πρόσθεν ὤρμησαν οἱ βάρβαροι. ὡς δ' εἰς χεῖρας ἤλθον, ὅσοι μὲν τῶν Ἑλλήνων ἔπαισάν τινας, πάντες συνέτριψαν τὰ δόρατα, οἱ δὲ Πέρσαι κρανείνα παλτὰ ἔχοντες ταχὺ δώδεκα μὲν ἵπέας, δύο δ' ἵππους ἀπέκτειναν. ἐκ δὲ τούτου ἐτρέφθησαν οἱ Ἕλληνες ἵππεῖς. βοηθήσαντος δὲ Ἀγησιλάου σὺν τοῖς ὀπλίταις, πάλιν ἀπεχώρουν οἱ βάρβαροι καὶ εἷς αὐτῶν ἀποθνήσκει.

Γενομένης δὲ ταύτης τῆς ἵππομαχίας, θυομένῳ τῷ Ἀγησιλάῳ τῇ ὑστεραίᾳ ἐπὶ προόδῳ ἄλοβα γίνεταί τὰ ἱερά. τούτου μέντοι φανέντος στρέψας ἐπορεύετο ἐπὶ θάλατταν. γινώσκων δέ, ὅτι, εἰ μὴ ἵππικὸν ἰκανὸν κτήσαιτο, οὐ δυνησοίτο κατὰ τὰ πεδία στρατεύεσθαι, ἔγνω τοῦτο κατασκευαστέον εἶναι, ὡς μὴ δραπετεύοντα πολεμεῖν δέοι. καὶ τοὺς μὲν πλουσιωτάτους ἐκ πασῶν τῶν

ἐκεῖ πόλεων ἵπποτροφεῖν κατέλεξε· προειπὼν δέ, ὅστις παρέχοιτο ἵππον καὶ ὄπλα καὶ ἄνδρα δόκιμον, ὅτι ἐξέσται αὐτῷ μὴ στρατεύεσθαι, ἐποίησεν οὕτω ταῦτα συντόμως πράττεσθαι, ὡσπερ ἂν τις τὸν ὑπὲρ αὐτοῦ ἀποθανοῦμενον προθύμως ζητοίη.

§ 16-17

Ἐκ δὲ τούτου, ἐπειδὴ ἕαρ ὑπέφαινε, συνήγαγε μὲν ἅπαν τὸ στράτευμα εἰς Ἐφεσον· ἀσκήσαι δ' αὐτὸ βουλόμενος ἄθλα προύθηκε ταῖς τε ὀπλιτικαῖς τάξεσιν, ἦτις ἄριστα σωμάτων ἔχοι, καὶ ταῖς ἵππικαῖς, ἦτις κράτιστα ἵππευοί· καὶ πελτασταῖς δὲ καὶ τοξόταις ἄθλα προύθηκεν, ὅσοι κράτιστοι πρὸς τὰ προσήκοντα ἔργα φανεῖεν. ἐκ τούτου δὲ παρῆν ὄραν τὰ μὲν γυμνάσια πάντα μεστὰ ἀνδρῶν τῶν γυμναζομένων, τὸν δ' ἵππόδρομον τῶν ἵππαζομένων, τοὺς δὲ ἀκόντιστάς καὶ τοὺς τοξότας μελετῶντας. ἀξίαν δὲ καὶ ὅλην τὴν πόλιν, ἐν ἧ ἦν, θέας ἐποίησεν· ἢ τε γὰρ ἀγορὰ ἦν μεστή παντοδαπῶν καὶ ἵππων καὶ ὄπλων ὠνίων, οἳ τε χαλκοτύποι καὶ οἳ τέκτονες καὶ οἳ χαλκεῖς καὶ οἳ σκυτοτόμοι καὶ οἳ ζωγράφοι πάντες πολεμικὰ ὄπλα κατεσκεύαζον, ὥστε τὴν πόλιν ὄντως ἂν οἶεσθαι πολέμου ἐργαστήριον εἶναι.

§ 18-19

Ἐπερρώσθη δ' ἂν τις καὶ ἐκεῖνο ἰδὼν, Ἄγηςίλαον μὲν πρῶτον, ἔπειτα δὲ καὶ τοὺς ἄλλους στρατιώτας ἐστεφανωμένους ἀπὸ τῶν γυμνασίων ἀπιόντας καὶ ἀνατιθέντας τοὺς στεφάνους τῇ Ἀρτέμιδι. ὅπου γὰρ ἄνδρες θεοὺς μὲν σέβουσιν, τὰ δὲ πολεμικὰ ἀσκοῖεν, πειθαρχεῖν δὲ μελετῶν πῶς οὐκ εἰκὸς ἐνταῦθα πάντα μεστὰ ἐλπίδων ἀγαθῶν εἶναι; ἡγούμενος δὲ καὶ τὸ καταφρονεῖν τῶν πολεμίων ῥώμην τινὰ ἐμβάλλειν πρὸς τὸ μάχεσθαι, προεῖπε τοῖς κήρυξι τοὺς ὑπὸ τῶν ληστῶν ἀλισκομένους βαρβάρους γυμνοὺς πωλεῖν. ὁρῶντες οὖν οἳ στρατιῶται λευκοὺς μὲν διὰ τὸ μηδέποτε ἐκδύεσθαι, μαλακοὺς δὲ καὶ ἀπόνους

διὰ τὸ ἀεὶ ἐπ' ὀχημάτων εἶναι, ἐνόμισαν οὐδὲν
διοίσειν τὸν πόλεμον, ἢ εἰ γυναιξὶ δέοι μάχεσθαι.

Ἐν δὲ τούτῳ τῷ χρόνῳ καὶ ὁ ἐνιαυτὸς ἦδη, § 20-21
ἀφ' οὗ ἐξέπλευσεν ὁ Ἀγησίλαος, διεληλύθει, ὥστε
οἱ μὲν περὶ Λύσανδρον τριάκοντα οἴκαδε ἀπέ-
πλεον, διάδοχοι δ' αὐτοῖς οἱ περὶ Ἑριπίδαν πα-
ρήσαν. τούτων Ξενοκλέα μὲν καὶ ἄλλον ἔταξεν
ἐπὶ τοὺς ἰππέας, Σκύθην δὲ ἐπὶ τοὺς νεοδαμώ-
δεις ὀπλίτας, Ἑριπίδαν δ' ἐπὶ τοὺς Κυρείους,
Μύγδωνα δὲ ἐπὶ τοὺς ἀπὸ τῶν πόλεων στρατιώ-
τας, καὶ προεῖπεν αὐτοῖς, ὡς εὐθύς ἡγήσοιτο τὴν
συντομωτάτην ἐπὶ τὰ κράτιστα τῆς χώρας, ὅπως
αὐτόθεν οὕτω τὰ σώματα καὶ τὴν γνώμην πα-
ρασκευάζοιντο ὡς ἀγωνιούμενοι, ὁ μὲντοι Τισσα-
φέρνης ταῦτα μὲν ἐνόμισε λέγειν αὐτὸν πάλιν
βουλόμενον ἐξαπατῆσαι, εἰς Καρίαν δὲ νῦν τῷ
ὄντι ἐμβαλεῖν, καὶ τό τε πεζὸν καθάπερ τὸ πρό-
σθεν εἰς Καρίαν διεβίβασε καὶ τὸ ἱππικὸν εἰς τὸ
Μαιάνδρου πεδῖον κατέστησεν. ὁ δ' Ἀγησίλαος
οὐκ ἐψεύσατο, ἀλλ', ὡσπερ προεῖπεν, εὐθύς εἰς
τὸν Σαρδιανὸν τόπον ἐνέβαλε.

Καὶ τρεῖς μὲν ἡμέρας δι' ἐρημίας πολεμίων § 22-23
πορευόμενος πολλὰ τὰ ἐπιτήδεια τῇ στρατιᾷ εἶχε,
τῇ δὲ τετάρτῃ ἦκον οἱ τῶν πολεμίων ἰππεῖς, καὶ
τῷ μὲν ἄρχοντι τῶν σκευοφόρων εἶπεν ὁ ἡγεμῶν
διαβάντι τὸν Πακτωλὸν ποταμὸν στρατοπεδεύε-
σθαι, αὐτοὶ δὲ κατιδόντες τοὺς τῶν Ἑλλήνων
ἀκολουθοὺς ἐσπαρμένους εἰς ἀρπαγὴν πολλοὺς
αὐτῶν ἀπέκτειναν. αἰσθόμενος δὲ Ἀγησίλαος,
βοηθεῖν ἐκέλευσε τοὺς ἰππέας, οἱ δ' αὖ Πέρσαι,
ὡς εἶδον τὴν βοήθειαν, ἠθροίσθησαν καὶ ἀντιπα-
ρετάξαντο παμπληθέσι τῶν ἰππέων τάξεσιν. ἐνθα
δὴ ὁ Ἀγησίλαος γινώσκων, ὅτι τοῖς μὲν πολε-
μίοις οὕτω παρείη τὸ πεζόν, αὐτῷ δὲ οὐδὲν ἀπείη
τῶν παρεσκευασμένων, καιρὸν ἡγήσατο μάχην
συνάψαι, εἰ δύναιτο. σφαγιασάμενος οὖν τὴν μὲν
φάλαγγα εὐθύς ἦγεν ἐπὶ τοὺς παρατεταγμένους

ἰππέας, ἐκ δὲ τῶν ὀπλιτῶν ἐκέλευσε τὰ δέκα ἄφ' ἠβῆς θεῖν ὁμόσε αὐτοῖς, τοῖς δὲ πελτασταῖς εἶπε δρόμῳ ὑφηγεῖσθαι. παρήγγειλε δὲ καὶ τοῖς ἰππεύσιν ἐμβάλλειν, ὡς αὐτοῦ τε καὶ παντὸς τοῦ στρατεύματος ἐπομένου.

§ 24

Τοὺς μὲν δὴ ἰππέας ἐδέξαντο οἱ Πέρσαι· ἐπεὶ δ' ἅμα πάντα τὰ δεινὰ παρῆν, ἐνέκλιναν, καὶ οἱ μὲν αὐτῶν εὐθύς ἐν τῷ ποταμῷ ἔπεσον, οἱ δ' ἄλλοι ἔφευγον. οἱ δ' Ἑλληνες ἐπακολουθοῦντες αἰρουοῖσι καὶ τὸ στρατόπεδον αὐτῶν. καὶ οἱ μὲν πελτασταί, ὡσπερ εἰκός, εἰς ἀρπαγὴν ἐτράποντο· ὁ δ' Ἀγησίλαος κύκλῳ πάντα καὶ φίλια καὶ πολέμια περιεστρατοπεδεύσατο. καὶ ἄλλα τε πολλὰ χρήματα ἐλήφθη, ἃ ἤνυρε πλέον ἢ ἑβδομήκοντα τάλαντα, καὶ αἱ κάμηλοι δὲ τότε ἐλήφθησαν, ἅς Ἀγησίλαος εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀπήγαγεν.

§ 25-26

Ὅτε δ' αὕτη ἡ μάχη ἐγένετο, Τισσαφέρνης ἐν Σάρδεσιν ἔτυχεν ὧν ὥστε ἠτιῶντο οἱ Πέρσαι προδεδόσθαι ὑπ' αὐτοῦ. γνοὺς δὲ καὶ αὐτὸς ὁ Περσῶν βασιλεὺς Τισσαφέρνην αἴτιον εἶναι τοῦ κακῶς φέρεσθαι τὸ ἑαυτοῦ, Τιθραύστην καταπέμψας ἀποτέμνει αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν. τοῦτο δὲ ποιήσας ὁ Τιθραύστης πέμπει πρὸς τὸν Ἀγησίλαον πρέσβεις λέγοντας· «ὦ Ἀγησίλαε, ὁ μὲν αἴτιος τῶν πραγμάτων καὶ ὑμῖν καὶ ἡμῖν ἔχει τὴν δίκην· βασιλεὺς δὲ ἀξιοῖ σὲ μὲν ἀποπλεῖν οἴκαδε, τὰς δ' ἐν τῇ Ἀσίᾳ πόλεις αὐτονόμους οὔσας τὸν ἀρχαῖον δασμὸν αὐτῷ ἀποφέρειν». ἀποκριναμένου δὲ τοῦ Ἀγησιλάου, ὅτι οὐκ ἂν ποιήσειε ταῦτα ἄνευ τῶν οἴκοι τελῶν, «Σὺ δ' ἄλλὰ, ἕως ἂν πύθῃ τὰ παρὰ τῆς πόλεως, μεταχώρησον», ἔφη, «εἰς τὴν Φαρναβάζου, ἐπειδὴ καὶ ἐγὼ τὸν σὸν ἐχθρὸν τετιμῶρημαι». «Ἔως ἂν τοίνυν», εἶπε ὁ Ἀγησίλαος, «ἐκεῖσε πορεύωμαι, δίδου δὴ τῇ στρατιᾷ τὰ ἐπιτήδεια». ἐκείνῳ μὲν δὴ ὁ Τιθραύστης δίδωσι τριάκοντα τάλαντα, ὁ δὲ λαβὼν ἦει ἐπὶ τὴν Φαρναβάζου Φρυγίαν.

Ἔρχεται δ' αὐτῷ ἐν τῷ πεδίῳ τῷ ὑπὲρ Κύμης § 27-29
 ἔρχεται ἀπὸ τῶν οἴκοι τελῶν ἄρχειν καὶ τοῦ
 ναυτικοῦ, ὅπως γινώσκοι, καὶ καταστήσασθαι
 ναύαρχον, ὄντινα αὐτὸς βούλοιτο. τοῦτο δ' ἐποίη-
 σαν οἱ Λακεδαιμόνιοι τοιῷδε λογισμῷ, ὡς, εἰ ὁ
 αὐτὸς ἀμφοτέρων ἄρχοι, τό τε πεζὸν πολὺ ἂν
 ἰσχυρότερον εἶναι, καθ' ἐν οὐσης τῆς ἰσχύος ἀμ-
 φοτέροις, τό τε ναυτικόν, ἐπιφαινομένου τοῦ πε-
 ζοῦ, ἔνθα δέοι. ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Ἀγησίλαος,
 πρῶτον μὲν ταῖς πόλεσι παρήγγειλε ταῖς ἐν ταῖς
 νήσοις καὶ ταῖς ἐπιθαλαττιδίαις τριήρεις ποιεῖσθαι,
 ὅπόσας ἐκάστη βούλοιτο τῶν πόλεων. καὶ ἐγέ-
 νοντο καιναί, ἐξ ὧν αἱ τε πόλεις ἐπηγγείλαντο
 καὶ οἱ ἰδιῶται ἐποιοῦντο· χαρίζεσθαι βουλόμενοι,
 εἰς εἴκοσι καὶ ἑκατόν. Πείσανδρον δὲ τὸν τῆς γυ-
 ναικὸς ἀδελφὸν ναύαρχον κατέστησε, φιλότιμον
 μὲν καὶ ἐρρωμένον τὴν ψυχὴν, ἀπειρότερον δὲ τοῦ
 παρασκευάζεσθαι ὡς δεῖ. καὶ Πείσανδρος μὲν
 ἀπελθὼν τὰ ναυτικὰ ἔπραττεν· ὁ δ' Ἀγησίλαος,
 ὥσπερ ὥρμησεν, ἐπὶ τὴν Φρυγίαν ἐπορεύετο.

Ε'—Ἐνέργειαι τοῦ Τιθραύστου ἐν τῇ κυρίως Ἑλλάδι κατὰ τῶν Λακεδαιμονίων.

(Κεφ. Ε', § 1-2).

Ὁ μέντοι Τιθραύστης, καταμαθεῖν δοκῶν τὸν § 1-2
 Ἀγησίλαον καταφρονοῦντα τῶν βασιλέως πρα-
 γμάτων καὶ οὐδαμῇ διανοούμενον ἀπιέναι ἐκ τῆς
 Ἀσίας, ἀλλὰ μᾶλλον ἐλπίδας ἔχοντα μεγάλας
 αἰρήσειν βασιλέα, ἀπορῶν, τί χρῶτο τοῖς πρά-
 γμασι, πέμπει Τιμοκράτην τὸν Ῥόδιον εἰς Ἑλ-
 λάδα, δούς χρυσίον εἰς πενήκοντα τάλαντα ἀρ-
 γυρίου, καὶ κελεύει πειρᾶσθαι πιστὰ τὰ μέγιστα
 λαμβάνοντα διδόναι τοῖς προεστηκόσιν ἐν ταῖς

πόλεσιν, ἐφ' ᾧ τε πόλεμον ἐξοίσειν πρὸς Λακεδαιμονίους. ἐκεῖνος δ' ἐλθὼν δίδωσιν ἐν Θήβαις μὲν Ἄνδροκλείδα τε καὶ Ἴσμηνίαν καὶ Γαλαξιδῶρον, ἐν Κορίνθῳ δὲ Τιμολάω τε καὶ Πολυάνθει, ἐν Ἄργει δὲ Κύλωνί τε καὶ τοῖς μετ' αὐτοῦ. Ἀθηναῖοι δὲ καὶ οὐ μεταλαμβάνοντες τούτου τοῦ χρυσίου ὅμως πρόθυμοι ἦσαν εἰς τὸν πόλεμον. οἱ μὲν δὴ δεξάμενοι τὰ χρήματα εἰς τὰς οἰκείας πόλεις διέβαλλον τοὺς Λακεδαιμονίους· ἐπεὶ δὲ ταύτας εἰς μῖσος αὐτῶν προήγαγον, συνίστασαν καὶ τὰς μεγίστας πόλεις πρὸς ἀλλήλας.

BIBLION TETARTON

ΣΤ'—Συνέχεια τῆς δράσεως τοῦ Ἀγησιλάου ἐν Μ. Ἀσίᾳ.

(Κεφ. Α', § 1-3, 15-24, 29-41).

Ὁ δὲ Ἀγησίλαος, ἐπεὶ ἀφίκετο ἅμα μετο- § 1-3
πώρῳ εἰς τὴν τοῦ Φαρναβάζου Φρυγίαν, τὴν μὲν
χώραν ἔκαε καὶ ἐπόρθει, πόλεις δὲ τὰς μὲν βίᾳ,
τὰς δ' ἐκούσας προσελάμβανε. λέγοντος δὲ τοῦ
Σπιθριδάτου, ὡς, εἰ ἔλθοι πρὸς τὴν Παφλαγονίαν
σὺν αὐτῷ, Ὅτιν, τὸν τῶν Παφλαγόνων βασιλέα,
καὶ εἰς λόγους ἄξιοι καὶ σύμμαχον ποιήσοι, προ-
θύμως ἐπορεύετο, πάλαι τούτου ἐπιθυμῶν, τοῦ
ἀφιστάναί τι ἔθνος ἀπὸ βασιλέως. ἐπεὶ δὲ ἀφί-
κετο εἰς τὴν Παφλαγονίαν, ἦλθεν Ὅτυς καὶ συμ-
μαχίαν ἐποιήσατο· καὶ γὰρ καλούμενος ὑπὸ βα-
σιλέως οὐκ ἀνεβεβήκει. πείσαντος δὲ τοῦ Σπιθρι-
δάτου κατέλιπε τῷ Ἀγησιλάῳ Ὅτυς χιλίους μὲν
ἵππεας, δισχιλίους δὲ πελταστές.

Μετὰ ταῦτα ὁ Ἀγησίλαος ἐπὶ Δασκυλείου § 15-16
ἀπεπορεύετο, ἔνθα καὶ τὰ βασιλεία ἦν Φαρναβάζῳ
καὶ κῶμαι περὶ αὐτὰ πολλαὶ καὶ μεγάλα καὶ
ἄφθονα ἔχουσαι τὰ ἐπιτήδεια. καὶ θῆραι, αἱ μὲν
ἐν περιειργμένοις παραδείσοις, αἱ δὲ καὶ ἀνα-
πεπταμένοις τόποις, πάγκαλαι. παρέρρει δὲ καὶ
ποταμὸς παντοδαπῶν ἰχθύων πλήρης. ἦν δὲ καὶ
τὰ πτηνὰ ἄφθονα τοῖς ὀρνιαθεῦσαι δυναμένοις.
ἐνταῦθα μὲν δὴ διεχείμαζε καὶ αὐτόθεν καὶ σὺν
προνομαῖς τὰ ἐπιτήδεια τῇ στρατιᾷ λαμβάνων.

Καταφρονητικῶς δέ ποτε καὶ ἀφυλάκτως διὰ § 17-19
τὸ μηδὲν πρότερον ἐσφάλθαι λαμβανόντων τῶν
στρατιωτῶν τὰ ἐπιτήδεια, ἐπέτυχεν αὐτοῖς ὁ

Φαρνάβαζος κατὰ τὸ πεδίον ἐσπαρμένοις, ἄρματα μὲν ἔχων δύο δρεπανηφόρα, ἰππέας δὲ ὡς τετρακοσίους· διὰ γὰρ τὸ φοβεῖσθαι μὴ, εἴ που κατασταίῃ, κυκλωθεὶς πολιορκοῖτο, ἄλλοτε ἄλλη τῆς χώρας ἀπήει, ὡσπερ οἱ νομάδες, καὶ μάλα ἀφανίζων τὰς στρατοπεδεύσεις. οἱ δ' Ἕλληνες, ὡς εἶδον αὐτὸν προσελαύνοντα, συνέδραμον ὡς εἰς ἑπτακοσίους· ὁ δ' οὐκ ἐμέλλησεν, ἀλλὰ προσησάμενος τὰ ἄρματα, αὐτὸς δὲ σὺν τοῖς ἰππεῦσιν ὀπισθεν γενόμενος, ἐλαύνειν εἰς αὐτοὺς ἐκέλευσεν. ὡς δὲ τὰ ἄρματα ἐμβαλόντα διεσκέδασε τὸ ἀθρόον, ταχὺ οἱ ἰππεῖς κατέβαλον ὡς εἰς ἑκατὸν ἀνθρώπους, οἱ δ' ἄλλοι κατέφυγον πρὸς Ἀγησίλαον· ἐγγὺς γὰρ ἔτυχε σὺν τοῖς ὀπλίταις ὦν.

§ 20-21 Ἐκ δὲ τούτου τρίτη ἢ τετάρτη ἡμέρα αἰσθάνεται ὁ Σπιθριδάτης τὸν Φαρνάβαζον ἐν Καυῆ κώμῃ μεγάλῃ στρατοπεδεύομενον, ἀπέχοντα στάδια ὡς ἐξήκοντα καὶ ἑκατὸν, καὶ εὐθύς λέγει πρὸς τὸν Ἡριππίδαν. καὶ ὁ Ἡριππίδας ἐπιθυμῶν λαμπρὸν τι ἐργάσασθαι, αἰτεῖ τὸν Ἀγησίλαον ὀπλίτας τε εἰς δισχιλίους καὶ πελταστὰς ἄλλους τοσοῦτους καὶ ἰππέας τούτους τε Σπιθριδάτου καὶ τοὺς Παφλαγόνας καὶ τῶν Ἑλλήνων ὀπόσους πείσειεν.

§ 22-24 Ἐπεὶ δὲ ὑπέσχετο αὐτῷ, ἐθύετο· καὶ ἅμα δεῖλη καλλιερησάμενος κατέλυσε τὴν θυσίαν. ἐκ δὲ τούτου δειπνήσαντας παρήγγειλε παρεῖναι πρόσθεν τοῦ στρατοπέδου. σκότους δὲ γενομένου οὐδ' οἱ ἡμίσεις ἐκάστων ἐξῆλθον. ὅπως δὲ μὴ, εἰ ἀποτρέποιτο, καταγελῶεν αὐτοῦ οἱ ἄλλοι τριάκοντα, ἐπορεύετο σὺν ἧ εἶχε δυνάμει. ἅμα δὲ τῇ ἡμέρᾳ ἐπιπεσὼν τῇ Φαρναβάζου στρατοπεδείᾳ, τῆς μὲν προφυλακῆς αὐτοῦ Μυσῶν ὄντων πολλοὶ ἔπεσον, αὐτοὶ δὲ διαφεύγουσι· τὸ δὲ στρατόπεδον ἀλίσκεται, καὶ πολλὰ μὲν ἐκπώματα καὶ ἄλλα δὴ οἷα Φαρναβάζου κτήματα, πρὸς δὲ τούτοις σκευὴ πολλὰ καὶ ὑποζύγια σκευοφόρα.

Ἦν δέ τις Ἀπολλοφάνης Κυζικηνός, ὃς καὶ § 29-31
 Φαρναβάζω ἐτύγχανεν ἐκ παλαιοῦ ξένος ὧν καὶ
 Ἀγησιλάω κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον ἐξενώθη. οὗ-
 τος οὖν εἶπε πρὸς τὸν Ἀγησίλαον, ὡς οἶοιτο
 συναγαγεῖν αὐτῷ ἂν εἰς λόγους περὶ φιλίας Φαρ-
 νάβαζον. ὡς δ' ἤκουσεν αὐτοῦ, σπονδὰς λαβῶν
 καὶ δεξιὰν παρῆν ἄγων τὸν Φαρνάβαζον εἰς
 συγκεῖμενον χωρίον, ἔνθα δὴ Ἀγησίλαος καὶ οἱ
 περὶ αὐτὸν τριάκοντα χαμαὶ ἐν πόσῃ τινὶ κατακεί-
 μενοι ἀνέμενον. ὁ δὲ Φαρνάβαζος ἦκεν ἔχων
 στολὴν πολλοῦ χρυσοῦ ἀξίαν. ὑποτιθέντων δὲ
 αὐτῷ τῶν θεραπόντων ῥαπτὰ, ἐφ' ὧν καθίζουσιν
 οἱ Πέρσαι μαλακῶς, ἤσχύνθη ἐντροφῆσαι, ὀρῶν
 τοῦ Ἀγησιλάου τὴν φαυλότητα· κατεκλίθη οὖν
 καὶ αὐτός, ὡσπερ εἶχε, χαμαί. καὶ πρῶτα μὲν
 ἀλλήλους χαίρειν προσεΐπαν, ἔπειτα τὴν δεξιὰν
 προτείναντος τοῦ Φαρναβάζου ἀντιπροούτεινε καὶ
 ὁ Ἀγησίλαος.

Μετὰ δὲ τοῦτο ἦρξε τοῦ λόγου ὁ Φαρνάβα- § 32-
 ζος· καὶ γὰρ ἦν πρεσβύτερος· «[?]Ω Ἀγησίλαε καὶ
 πάντες οἱ παρόντες Λακεδαιμόνιοι, ἐγὼ ὑμῖν, ὅτε
 τοῖς Ἀθηναίοις ἐπολεμεῖτε, φίλος καὶ* σύμμαχος
 ἐγενόμην, καὶ τὸ μὲν ναυτικὸν τὸ ὑμέτερον χρή-
 ματα παρέχων ἰσχυρὸν ἐποίουν, ἐν δὲ τῇ γῆ αὐ-
 τὸς ἀπὸ τοῦ ἵππου μαχόμενος μεθ' ὑμῶν εἰς τὴν
 θάλατταν κατεδίωκον τοὺς πολεμίους. καὶ διπλοῦν,
 ὡσπερ Τισσαφέρνους, οὐδὲν πώποτε μου οὔτε
 ποιήσαντος οὔτ' εἰπόντος πρὸς ὑμᾶς ἔχουτ' ἂν
 κατηγορησαι. τοιοῦτος δὲ γενόμενος νῦν οὕτω
 διάκειμαι ὑφ' ὑμῶν, ὡς οὐδὲ δεῖπνον ἔχω ἐν τῇ
 ἐμαυτοῦ χώρᾳ, εἰ μὴ τι, ὧν ἂν ὑμεῖς λίπητε, συλ-
 λέξομαι, ὡσπερ τὰ θηρία. ἅ δέ μοι ὁ πατήρ καὶ
 οἰκῆματα καλὰ καὶ παραδείσους καὶ δένδρων καὶ
 θηρίων μεστοὺς κατέλιπεν, ἐφ' οἷς ἠϋφραϊνόμεν,
 ταῦτα πάντα ὀρῶ τὰ μὲν κατακεκομμένα, τὰ δὲ
 κατακεκαυμένα. εἰ οὖν ἐγὼ μὴ γινώσκω μήτε
 τὰ ὅσια μήτε τὰ δίκαια, ὑμεῖς δὲ διδάξατέ με,

ὅπως ταῦτ' ἐστὶν ἀνδρῶν ἐπισταμένων χάριτας ἀποδιδόναι».

§ 34-35 Ὁ μὲν ταῦτ' εἶπεν, οἱ δὲ τριάκοντα πάντες μὲν ἐπησχύνθησαν αὐτὸν καὶ ἐσιώπων. ὁ δὲ Ἀγησίλαος χρόνῳ ποτὲ εἶπεν· «Ἄλλ' οἶμαι μὲν σε, ὦ Φαρνάβαζε, εἰδέναι, ὅτι καὶ ἐν ταῖς Ἑλληνικαῖς πόλεσι ξένοι ἀλλήλοις γίνονται ἄνθρωποι. οὗτοι δέ, ὅταν αἱ πόλεις πολέμια γένωνται, σὺν ταῖς πατρίσι καὶ τοῖς ἐξενωμένοις πολεμοῦσι καί, ἂν οὕτω τύχωσιν, ἔστιν ὅτε καὶ ἀπέκτειναν ἀλλήλους. καὶ ἡμεῖς οὖν νῦν βασιλεῖ τῷ ὑμετέρῳ πολεμοῦντες πάντα ἠναγκάσμεθα τὰ ἐκείνου πολέμια νομίζειν· σοὶ γε μέντοι φίλοι γενέσθαι περὶ παντὸς ἂν ποιησαίμεθα. καὶ εἰ μὲν ἀλλάξασθαί σε ἔδει ἀντὶ δεσπότης βασιλέως ἡμᾶς δεσπότης, οὐκ ἂν ἔγωγέ σοι συνεβούλευον. νῦν δὲ ἕξεστί σοι μεθ' ἡμῶν γενομένῳ μηδένα προσκυνοῦντα μηδὲ δεσπότην ἔχοντα ζῆν καρπούμενον τὰ σαυτοῦ. καίτοι ἐλεύθερον εἶναι ἐγὼ μὲν οἶμαι ἀντάξιον εἶναι τῶν πάντων χρημάτων. οὐδὲ μέντοι τοῦτό σε κελεύομεν, πένητα μὲν, ἐλεύθερον δ' εἶναι, ἀλλ' ἡμῖν συμμάχοις χρώμενον αὔξειν μὴ τὴν βασιλέως, ἀλλὰ τὴν σαυτοῦ ἀρχήν, τοὺς νῦν ὁμοδούλους σοι καταστρεφόμενον, ὥστε σοὺς ὑπηκόους εἶναι· καίτοι, εἰ ἅμα ἐλεύθερός τ' εἴης καὶ πλούσιος γένοιο, τίνος ἂν δέοις μὴ οὐχὶ πάμπαν εὐδαίμων εἶναι;».

§ 37-38 «Οὐκοῦν», ἔφη ὁ Φαρνάβαζος, «ἀπλῶς ὑμῖν ἀποκρίνωμαι, ἅπερ ποιήσω;». «Πρέπει γοῦν σοι», «Ἐγὼ τοίνυν», ἔφη, «ἐὰν βασιλεὺς ἄλλον μὲν στρατηγὸν πέμπῃ, ἐμὲ δὲ ὑπήκοον ἐκείνου τάττῃ, βουλήσομαι ὑμῖν καὶ φίλος καὶ σύμμαχος εἶναι· ἐὰν μὲντοι μοι τὴν ἀρχὴν προστάτῃ, — τοιοῦτόν τι, ὡς ἔοικε, φιλοτιμία ἐστὶν — εὖ χρὴ εἰδέναι, ὅτι πολεμήσω ὑμῖν ὡς ἂν δύνωμαι ἄριστα». ἀκούσας ταῦτα ὁ Ἀγησίλαος ἐλάβετο τῆς χειρὸς αὐτοῦ καὶ εἶπεν. «Εἴθ', ὦ λῶστέ, σὺ τοιοῦτος ὢν

φίλος ἡμῖν γένοιο. ἔν δ' οὖν ἐπίστω, ὅτι νῦν τε ἄπειμι ὡς ἂν δύνωμαι τάχιστα ἐκ τῆς σῆς χώρας, τοῦ τε λοιποῦ, κἂν πόλεμος ᾗ, ἕως ἂν ἐπ' ἄλλον ἔχωμεν στρατεύεσθαι, σοῦ τε καὶ τῶν σῶν ἀφεξόμεθα».

Τούτων δὲ λεχθέντων διέλυσε τὴν σύνοδον. § 39-40
καὶ ὁ μὲν Φαρνάβαζος ἀναβάς ἐπὶ τὸν ἵππον ἀπήει, ὁ δὲ ἐκ τῆς Παραπίτας υἱὸς αὐτοῦ, καλὸς ὢν, ὑπολειφθεὶς καὶ προσδραμῶν «Ξένον σε», ἔφη, «ὦ Ἀγησίλαε, ποιοῦμαι». «Ἐγὼ δέ γε δέχομαι». «Μέμνησό νυν», ἔφη, καὶ εὐθύς τὸ παλτὸν — εἶχε δὲ καλὸν — ἔδωκε τῷ Ἀγησιλάῳ. ὁ δὲ δεξάμενος, φάλαρα ἔχοντος περὶ τῷ ἵππῳ Ἰδαίου τοῦ γραφέως πάγκαλα, περιελὼν ἀντέδωκεν αὐτῷ. τότε μὲν οὖν ὁ παῖς ἀναπηδήσας ἐπὶ τὸν ἵππον μετεδίωκε τὸν πατέρα.

Καὶ τότε δὴ, ὡσπερ εἶπε πρὸς τὸν Φαρνάβαζον, εὐθύς ἀπεπορεύετο ἐκ τῆς χώρας. σχεδὸν δὲ καὶ ἔαρ ἤδη ὑπέφαινε. ἀφικόμενος δ' εἰς Θήβης πεδίον κατεστρατοπεδεύσατο περὶ τὸ τῆς Ἀστυρηνῆς Ἀρτέμιδος ἱερόν, καὶ ἐκεῖ πρὸς ᾧ εἶχε συνέλεγε πανταχόθεν παμπληθὲς στράτευμα. παρεσκευάζετο γὰρ πορευσόμενος ὡς δύναιτο ἀνωτάτω, νομίζων, ὅποσα ὀπισθεν ποιήσαιτο ἔθνη, πάντα ἀποστήσειν βασιλέως. § 41

Ζ'—Ἀνάκλησις ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων τοῦ Ἀγησιλάου ἐκ τῆς Μ. Ἀσίας.

(Κεφ. Β', § 1-4).

Ἀγησίλαος μὲν δὴ ἐν τούτοις ᾗν. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι, ἐπεὶ σαφῶς ἦσθοντο τά τε χρήματα ἔληλυθότα εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ τὰς μεγίστας πόλεις συνεστηκυίας ἐπὶ πολέμῳ πρὸς ἑαυτοῦς, ἐν § 1-2

κινδύνῳ τε τὴν πόλιν ἐνόμισαν καὶ στρατεύειν ἀναγκαῖον ἠγήσαντο εἶναι. καὶ αὐτοὶ μὲν ταῦτα παρεσκευάζοντο, εὐθύς δὲ καὶ ἐπὶ τὸν Ἀγησίλαον πέμπουσιν Ἐπικυδίδαν. ὁ δ' ἐπεὶ ἀφίκετο, τὰ τε ἄλλα διηγείτο, ὡς ἔχοι, καὶ ὅτι ἡ πόλις ἐπιστέλλοι αὐτῷ βοηθεῖν ὡς τάχιστα τῇ πατρίδι.

§ 3-4 Ὁ δὲ Ἀγησίλαος ἐπεὶ ἤκουσε, χαλεπῶς μὲν ἦνεγκεν ἐνθυμούμενος, καὶ οἴων τιμῶν καὶ οἴων ἐλπίδων ἀποστεροῖτο, ὅμως δὲ συγκαλέσας τοὺς συμμάχους ἐδήλωσε τὰ ὑπὸ τῆς πόλεως παραγγελόμενα, καὶ εἶπεν, ὅτι ἀναγκαῖον εἶη βοηθεῖν τῇ πατρίδι. «ἐὰν μέντοι ἐκεῖνα καλῶς γένηται, εὖ ἐπίστασθε», ἔφη, «ὦ ἄνδρες σύμμαχοι, ὅτι οὐ μὴ ἐπιλάθωμαι ὑμῶν, ἀλλὰ πάλιν παρέσομαι πράξων, ὧν ὑμεῖς δεῖσθε». ἀκούσαντες δὲ ταῦτα πολλοὶ μὲν ἐδάκρυσαν, πάντες δ' ἐψηφίσαντο βοηθεῖν μετ' Ἀγησιλάου τῇ Λακεδαίμονι. εἰ δὲ καλῶς τάκει γένοιτο, λαβόντες αὐτὸν πάλιν ἤκειν εἰς τὴν Ἀσίαν. καὶ οἱ μὲν δὴ συνεσκευάζοντο ὡς ἀκολουθήσοντες.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

Α'—Δραῖσις τοῦ Θίβρωνος ἐν Μ. Ἀσίᾳ.

(Κεφ. Α', § 3-7).

§ 3-4. Ἐπεὶ μέντοι=ὅτε δέ.—πολλοῦ ἄξιος γίνομαι τινι=πολὺ χρήσιμος γίνομαι εἰς τινα, προσφέρω εἰς τινα σπουδαίας ὑπηρεσίας.—δόξας, μτχ. ἄορ. (αἰτιολ.) τοῦ ῥ. δοκῶ=φαίνομαι.—καταπέμπομαι=1) στέλλομαι ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς χώρας εἰς τὰ παράλια· 2) ἀποστέλλομαι.—ῶν...ἦρχε=τῶν χωρῶν ὧν...ἦρχε.—πρόσθεν, δηλ. πρὸ τῆς ἀφίξεως τοῦ Κύρου εἰς τὴν Μ. Ἀσίαν.—ἅμα μὲν...ἅμα δὲ=ἄφ' ἑνὸς μὲν... ἄφ' ἑτέρου δέ.—βουλόμεναι...φοβούμεναι, αἰτιολ. μτχ.—ὅτι=διότι.—αἰρουῖμαι (-έομαι)=ἐκλέγω, προτιμῶ.—ἀντ' ἐκείνου ἡρημέναι ἦσαν: Αἱ Ἴωνικαὶ πόλεις κατὰ τὰς μεταξὺ τῶν Περσῶν καὶ τῶν Λακεδαιμονίων συνθήκας (411) παρεδόθησαν εἰς τοὺς Πέρσας μὲ μόνον τὸ δικαίωμα τῆς ἐκλογῆς νὰ ὑπαχθῶσιν εἰς τὸν Τισσαφέρην ἢ τὸν Κύρον· πᾶσαι δὲ αὗται προετίμησαν τὸν Κύρον καὶ ἔμειναν ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τοῦ μέχρι τοῦ 401 π.Χ. Μετὰ τὴν ἐκστρατείαν αὐτοῦ κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ ἀπέλαυον πλήρους ἐλευθερίας, ἡ ὁποία τώρα ἐκινδύνευε μὲ τὴν ἀπαίτησιν τοῦ Τισσαφέρους νὰ εἶναι πᾶσαι ὑπήκοοι αὐτοῦ.—ἐπεὶ=ἐπειδὴ.—προστάτης (ὁ)=ἀρχηγός, ἡγεμών· μετὰ τὴν πτώσιν τῶν Ἀθηνῶν ἡ Σπάρτη ἀνέλαβε τὴν ἡγεμονίαν ὄλων τῶν Ἑλλήνων.—δηοῖτο, εὐκτ. τοῦ ῥ. δηοῦμαι (-όομαι)=λεηλατοῦμαι.—πέμπουσι, τὴν ἀνοιξιν τοῦ 399 π.Χ.—ἀρμοστής (ὁ)=ὁ διοικητὴς τὸν ὁποῖον ἡ Σπάρτη ἔπεμπεν εἰς πᾶσαν πόλιν ὑπήκοον εἰς αὐτήν.—νεοδαμώδης= νέος πολίτης. Οἱ εἰλωτες ἀπελευθερούμενοι διὰ σπουδαίας πρὸς τὴν Σπάρτην ὑπηρεσίας ἐκαλοῦντο νεοδαμώδεις.—αὐτὸς=ὁ ἴδιος.—ἤτήσατο: Ὁ Θίβρων ἐζήτησεν ἀπὸ τοὺς Ἀθηναίους τριακοσίους ἵππεῖς, διότι οἱ Ἀθηναῖοι ἦσαν ὑποχρεωμένοι κατὰ τὰς συνθήκας τοῦ 404 π.Χ. νὰ ἀκολουθοῦν τοὺς Σπαρτιάτας εἰς τὰς ἐκστρατείας των.—τῶν ἵππευσάντων=ἐξ ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ὑπρέτησαν ὡς ἵππεῖς ἐπὶ τῶν τριάκοντα· τούτους οἱ δημοκρατικοὶ ἐμίσουν, διότι ἦσαν τὸ κύριον ἔρεισμα τῶν ὀλιγαρχικῶν.—κέρδος τῷ δήμῳ, ἔνν. εἶναι ἄν· τούτου ὑποκμ. εἶναι

τό: εἰ ἀποδημοῖεν καὶ ἐναπόλοιντο.—ἐναπόλλυμαι = καταστρέφομαι ἐν τινι (δηλ. ἐν τῇ ἀποδημίᾳ).

§ 5-7. ἀφίκοντο: ὁ Θίβρων καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ.—ἐπίθοντο (ἐνν. τοῦτο), ὅ,τι... = ὑπήκουον εἰς τοῦτο τὸ ὅποιον...—ἐπιτάττω = διατάσσω.—ὄρῳ πρὸς τὸ ἵππικόν=ἀποβλέπω εἰς τὸ ἵππικόν.—ἀγαπῶ (-άω) = εὐχαριστοῦμαι, ἀρκοῦμαι. Ὁ Θίβρων βλέπων ὅτι τὸ ἵππικόν τοῦ Τισσαφέρνους ἦτο ἀνώτερον δὲν ἀντεπεξήρχετο κατ' αὐτοῦ, ἀλλὰ ἤρκεϊτο νὰ διαφυλάττῃ ἀλεηλάτητον τὴν χώραν εἰς τὴν ὁποίαν εὐρίσκετο.—ὅπου = ἐν ᾗ (δηλ. χώρα).—τυγχάνοι ὧν=κατὰ τύχην ἦτο.—συμμίγνυμι τινι=συνενώνομαι μέ τινα.—ἐκ τούτου=τότε.—ἤδη = πλέον.—ἐκὼν, ἐκουσῶσα, ἐκὼν = θέλων, ἐκουσίως.—οἱ ἀπὸ Δημαράτου (ἐνν. γενόμενοι)=(οἱ καταγόμενοι ἀπὸ τοῦ Δημαράτου) = οἱ ἀπόγονοι τοῦ Δημαράτου.—αὕτη ἡ χώρα, δηλ. ἡ Τευθρανία, τῆς ὁποίας πόλεις ἦσαν ἡ Τευθρανία, Πέργαμος καὶ Ἀλίσαρνα.—ἐκ βασ.= ὑπὸ βασιλείᾳ.—ἀντὶ τῆς...=εἰς ἀνταμοιβὴν διὰ τὴν... Ὁ Δημάρατος ἐκπεσὼν τῆς βασιλείας ἐν Σπάρτῃ (491 π.Χ.) κατέφυγεν εἰς Περσίαν πρὸς τὸν Δαρεῖον καὶ ἠκολούθησε τὸν Ξέρξην κατὰ τῆς Ἑλλάδος.—προσχωρῶ (-έω) τινι (=ἔρχομαι μετὰ τὸ μέρος τινός) = παραδίδομαι εἰς τινα.—Γογγύλω, οὗτος ἐμήδισεν, ὅτε οἱ Πέρσαι ἤλθον κατὰ τῶν Ἐρετριέων (490).—ὅτι=διότι.—μηδίζω=εἶμαι μετὰ τὸ μέρος τῶν Μήδων, ὑποστηρίζω τοὺς Μήδους.—φεύγω=ἐξορίζομαι.—ἔστιν ὅς=τίς.—ἦν ἄς=τινάς.—ἀσθενής -ές (ἐπίθ.) = ἀδύνατος, ὁ μὴ φυλαττόμενος μετὰ ἰσχυρὰς δυνάμεις.—οὔσας, αἰτιολ. μτχ.—κατὰ κράτος = διὰ τῆς βίας.—γὲ μὴν=δέ.—Αἴγυπτίαν, καλεῖται οὕτω ἡ Λάρισα ἐκ τῶν κατοικησάντων ἐν αὐτῇ Αἴγυπτίων· μετὰ τὴν παρὰ τὰ Θύμβραρα δηλ. μάχην, κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ Κῦρος ὁ πρεσβύτερος ἐνίκησε τὸν Κροῖσον, θαυμάσας τὴν ἀνδρείαν τῶν μετὰ τοῦ Κροίσου ἀγωνισθέντων Αἴγυπτίων ἔσωσεν αὐτοὺς καὶ ἔδωκε πρὸς κατοικίαν διαφόρους πόλεις, μετὰ τῶν ὁποίων καὶ τὴν Λάρισαν.—περιστρατοπεδεύομαι=στρατοπεδεύω πέριξ.—ἄλλως (ἐπίρρ.)=κατ' ἄλλον τρόπον.—ἐλεῖν, ἀπρμφ. ἀορ. β' τοῦ ρ. αἰρῶ (-έω) = κυριεύω.—φρεατία (ἡ)=πηγάδι, βαθεῖα ὀπή.—τέμνομαι = σκάπτω, ἀνοίγω.—ὀρύττω = σκάπτω.—ὑπόνομον, διὰ τοῦ ὑπονόμου, ὁ ὁποῖος ἐσκάπτετο ἀπὸ τῆς φρεατίας μέχρι τῆς ἐν τῇ πόλει πηγῆς, ἐσκοπεῖτο ἢ μετοχέτευσις τοῦ ὕδατος τῆς πηγῆς εἰς τὴν φρεατίαν, ὁπότε ἢ πόλις παρεδίδετο δι' ἔλλειψιν ὕδατος.—ὡς=ἐπειδὴ.—ἐκθέω=τρέχω ἔξω, κάμνω ἔξοδον.—ὄρυγμα (τό)=φρεατία.—αὐ (=ἀφ' ἐτέρου) = καὶ αὐτός.—χελώνη (ἡ), ἦτο πολιορκητικὴ μηχανὴ φέρουσα στέγην ἐκ μὴ εὐφλέκτων ὑλῶν καὶ κινου-

μένη ἐπὶ τροχῶν. Ὑποκάτω ταύτης οἱ στρατιῶται προφυλασσόμενοι ἔσκαπτον ὑπονόμους κτλ. — μέντοι = ἀλλὰ καί. — ἐκδραμόντες, ἀόρ. τοῦ ῥ. ἐκθέω. — πέμπουσι = πέμποντες (ἀγγέλους) κελεύουσι. — ἐπί (μετὰ αἰτία.) = ἐναντίον.

Β'—Δράσις τοῦ Δερκυλίδου ἐν Μ. Ἀσίᾳ.

(Κεφ. Α', § 8-9 καὶ 16-19).

§ 8-9. Ὡς... πορευσομένου=ἵνα πορευθῆ. — ἀφίκετο, τὸ φθινόπωρον τοῦ 399. — μηχανητικός (ἐπίθ.) = ἐφευρετικός, πανοῦργος. — καί... δὲ = καὶ διὰ τοῦτο καί... — ζημιοῦμαι (-όομαι) = τιμωροῦμαι, καταδικάζομαι. — ἐφεῖη, εὐκτ. ἀόρ. τοῦ ῥ. ἐφήμι=πέμπω, ρίπτω. — ἐφήμι τινι (μετ' ἀπρμφ.)=ἐπιτρέπω εἰς τινα (νά...). — ἀρπάζω τοὺς φίλους = λεηλατῶ τὰς χώρας τῶν φίλων. — γνούς, μετχ. αἰτιολ. ἀόρ. β' τοῦ ῥ. γινώσκω = γνωρίζω, ἐννοῶ. — κοινολογοῦμαι (-έομαι) = συνομιλῶ, συνεννοοῦμαι. — ὑπόπτους: ἡ δυσπιστία μεταξὺ Τισσαφέρνους καὶ Φαρναβάζου ἦτο παλαιά, ηὐξήθη δὲ τῶρα διὰ τὴν προτίμησιν τοῦ Τισσαφέρνους ὑπὸ τοῦ βασιλέως. — θάτέρω = τῷ ἐτέρω. — τὴν ἀσπίδα ἔχων, δηλ. ὡς ἀπλοῦς στρατιώτης. — κηλὶς ἰδός (ἡ) = στίγμα, προσβολή. — σπουδαῖος (ἐπίθ.)=δραστήριος, ἔξοχος, ἐπίσημος. — ἀταξία (ἡ) = ἔλλειψις τάξεως καὶ πειθαρχίας, ἀπειθεια. — ζημίωμα (τό) = τιμωρία. — δῆ=λοιπόν. — εἰς τὸ ἄρχειν = κατὰ τὸ ἄρχειν. — παράγω τὸ στράτευμα = ὀδηγῶ τὸ στράτευμα (παρὰ τὴν θάλασσαν). — φίλιος, -α, -ον, (ἐπίθ.)=φιλικός. § 16-19. Ἐπιθαλάττιος, -ον (ἐπίθ.)=παραθαλάσσιος. — πέμπων, δηλ. πρέσβεις. — τὰς Αἰολίδας πόλεις = τὰς λοιπὰς Αἰολικὰς πόλεις (πλὴν τῆς Λαρίσης...). — ἔλευθεροῦμαι (-όομαι)=ἐλευθερώνω τὸν ἑαυτόν μου. — οὐ πάνυ τι καλῶς = σχεδὸν ὄχι πολὺ καλά, καθόλου καλά. — περιέπω=περιποιοῦμαι. — περιέπομαι=τυγχάνω περιποιήσεως. — ὁ ἔχων τὴν φυλακὴν = ὁ φρούραρχος. — μάλα ἰσχυρῶ χωρῖω (παράθεσις εἰς τὸ Κεβρῶνι) = ἡ ὁποία ἦτο πολὺ ἰσχυρὸν φρούριον. — γίνεταί τὰ ἱερά (δηλ. καλά)=ἡ θυσία ἀποβαίνει αἰσία (δεικνύει καλὰ σημάδια). — ὡς, αἰτιολγ. — καλλιεροῦμαι (-έομαι)=θυσιάζω θυσίαν καλὴν (δεικνύουσαν καλὰ σημεῖα). — καρτερῶ (-έω) = ἐπιμένω. — χαλεπῶς φέρω=λυποῦμαι, στενοχωροῦμαι. — ἐγκρατὴς γίνομαι τινος=γίνομαι κύριός τινος, καταλαμβάνω τι. — φλυαρῶ (-έω) = λέγω ἢ πράττω ἀνοησίας, μάταιοπονῶ. — διατρίβω = χρονοτριβῶ. — ἀφελέσθαι, ἀπρμφ. ἀόρ. β' τοῦ ῥ. ἀφαιροῦμαι (-έομαι) = ἀφαιρῶ. — τάξις (ἡ)=λόχος. — συγχῶ (-όω) = σκεπάζω μὲ

Ψηφιοποιήθηκε ἀπὸ τὸ Ἰνστιτούτο Ἐκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

χώματα.—ἐπεξέρχομαι = κάμνω ἔξοδον ἐναντίον τινός.
 —συντιτρώσκω=πληγώνω ὁμοῦ, καταπληγώνω.—παίω
 =κτυπῶ ἀπὸ κοντά.—βάλλω=κτυπῶ μακρόθεν (μὲ βέλη).
 —ἀπήλασαν, ἄορ. τοῦ ῥ. ἀπελαύνω = ἀποδιώκω.—ἄ-
 χθομαι=λυποῦμαι, στενοχωροῦμαι.—ἄθυμος = ἀπρόθυ-
 μος, ἄτολμος.—ἄθυμότερους... ἔσεσθαι, ἐνν. τοὺς ἑαυ-
 τοῦ στρατιώτας.—προσβολή (ἡ)=ἐπίθεσις.—ἔρχονται,
 ἱστορικὸς ἐνεστώς.—ὁ ἄρχων = ὁ τὴν φυλακὴν ἔχων.—
 διαλέγομαι=συζητῶ.—ἦκε, δηλ. τίς.—οἱ πρόσθεν, δηλ.
 εἰπόντες.—τὰ δοκοῦντά τινι = τὰ φαινόμενα εἰς τινα
 καλά, τὰ ἀρεστά εἰς τινα.—ὅτι... καὶ αὐτῷ δοκοῦντα
 λέγοιεν=ὅτι... καὶ αὐτὸς τὰ ἐπεδοκίμαζε.—εὐθύς, ὡς-
 περ ἔτυχε κεκαλλιερηκῶς = εὐθύς μετὰ τὴν θυσίαν ἢ
 ὁποῖα κατὰ τύχην ἔδειξε καλά σημεῖα. = ἀναπετάννυμι
 (τὰς πύλας)=ἀνοίγω τὰς πύλας.

Γ'—Ὁ Δερκυλίδας συνεχίζει τὴν δρᾶσίν του ἐν Μ. Ἀσίᾳ.

(Κεφ. Β', § 1-2, 6-7 καὶ 12-20).

§ 1-2. Διαπράττομαί τι = φέρω τι εἰς πέρας, κατορ-
 θώνω τι.—βουλευομαι = σκέπτομαι.—ὅπως ἂν μὴ...
 εἴη... μηδὲ Φαρν.=ὅπως νὰ μὴ εἶναι... καὶ πῶς νὰ μὴ...
 —χειμάζω=διαχειμάζω.—βαρύς (ἐπίθ.)=ἐνοχλητικὸς.—
 αὐ = ἀφ' ἑτέρου.—καταφρονῶν, ἐνν. τῶν Ἑλλήνων.—
 ἵππος (ἡ)=τὸ ἵππικόν.—κακουργῶ = βλάπτω.—ἐπιτει-
 χίζω = ἀνεγείρω τεῖχος ἢ ὀχύρωμα εἰς τὰ σύνορα πολε-
 μίας χώρας, ἵνα χρησιμεύσῃ ὡς ὀρμητήριον (βάσις) τῶν
 κατ' αὐτῆς ἐπιθέσεων.—ἐπιτετείχισμαί τινι=χρησιμεύω
 ὡς ὀρμητήριον ἐναντίον τινός.—οἴκησις (ἡ) = κατοικία,
 χώρα.—σπονδαί (αἱ) = συνθήκη, ἀνακωχὴ συνομολογη-
 θεῖσα δι' ἐπισήμω σπονδῆς.—σπονδή (ἡ) = ὁ οἶνος τὸν
 ὁποῖον ἔχουν ἕκ τοῦ ποτηρίου πρὸς τιμὴν τῶν θεῶν, ἰδίως
 κατὰ τὴν συνομολόγησιν συνθήκης.—ὡς = ἀφοῦ.—πάνυ
 τι=τόσον πολὺ.—οὐ πάνυ τι=οὐδόλως.

§ 6-7. Ἡρι = ἔαρι.—ἅμα τῷ ἡρι, τοῦ ἔτους 398 π.Χ.
 —ἀποπορεύομαι = ἀπέρχομαι.—ἐκ τῶν Βιθυνῶν = ἐκ
 τῆς χώρας τῶν Βιθυνῶν.—τὰ τέλη=οἱ ἄρχοντες.—οἴκοι
 (ἐπίρρ.)=ἐν τῇ πατρίδι.—ἐπισκεψόμενοι, μετχ. μέλλ. τοῦ
 ῥ. ἐπισκοποῦμαι (-έομαι) = ἐξετάζω, ἐπιθεωρῶ.—τὰ
 ἄλλα=κατὰ τὰ ἄλλα, ὡς πρὸς τὰ ἄλλα.—τὰ ἐν τῇ Ἀ-
 σίᾳ, ἐνν. πράγματα = ἡ ἐν τῇ Ἀσίᾳ κατάστασις.—μέ-
 νοντι ἄρχειν=μένειν καὶ ἄρχειν.—ἐροῦντες, μετχ. μέλλ.
 τοῦ ῥ. λέγω.—λέγω ἄρχειν=διατάσσω νὰ ἄρχῃ.—λέγω
 ἐπιστεῖλαι=ἀναγγέλλω ὅτι παρήγγειλαν.—μέμφομαί
 τινί τινος=κατηγορῶ τινα διὰ τι.—ὅτι (δὲ νῦν)=διότι...
 —δίκαια ποιῶ περὶ τοὺς συμμάχους = φέρομαι καλά

πρὸς τοὺς συμμάχους.— ὁ τῶν Κυρείων προεστηκώς, δηλ. ὁ Ξενοφῶν.— τότε δέ, ἐνν. ἔξαμαρτεῖν.— ἔξαμαρτάνω= περιπίπτω εἰς σφάλμα.— αὐτοὶ= ὑμεῖς αὐτοί.

§ 12-15. Ταύτη (ἐπίρρ.)= ἐκεῖ, ἐνταῦθα (δηλ. ἐν τῇ Ἰωνίᾳ).— ἐπεὶ... ἐδίδασκον, χρν. πρότασις ἄνευ κυρίας προτάσεως· πρέπει λοιπὸν νὰ θεωρηθῆ ὡς κυρία, τὸ δὲ ἐπεὶ= ἔπειτα.— διδάσκω= λέγω, παριστάνω.— ἐστὶ ἐπὶ τινι= εἶναι εἰς τὴν ἔξουσίαν τινός.— ἀφιέναι, ἀπρμφ. τοῦ ῥ. ἀφίημι= ἀφήνω.— κακῶς πάσχω= κακοποιοῦμαι, λεηλατοῦμαι.— οἶκος (ὁ)= κατοικία, περιουσία.— οὕτω (ἐπίρρ.)= τότε, δηλ. ἐὰν ἐλεηλατεῖτο ἡ Καρία.— ἄν, εἰς τὸ ἀφεῖναι.— διαβαίνειν, δηλ. τὸν Μαϊάνδρον.— παραπλέω= πλέω πλησίον τῆς ξηρᾶς.— οἱ μὲν= οὗτοι μὲν.— ἀποδείκνυμαι= διορίζομαι.— διαμαρτυρούμενος, μετχ. μέλλ. τοῦ ῥ. διαμαρτύρομαι= ἐπικαλοῦμαι μάρτυρας, διαβεβαιώνω.— κοινῇ (ἐπίρρ.)= ἀπὸ κοινοῦ μαζί.— ἐκ τῆς βασιλέως, ἐνν. χώρας.— ὁ δέ, δηλ. Τισσαφέρνης.— διάβηθι, δηλ. τὸν Μαϊάνδρον.— ἐπὶ Καρίαν= ἵνα πορευθῶμεν εἰς τὴν Καρίαν.— δοκεῖ τινι (μετ' ἀπρμφ.)= φαίνεται καλὸν εἶς τινα (ἀποφασίζει τις νὰ...).— ἱκανός, -ή, -όν (ἐπίθ.)= ἀρκετός.— φυλακῆ (ἡ)= φρουρά.— ἔρυμα (τὸ)= φρούριον, ὀχύρωμα.— διαβαίνω πάλιν= ἐπιστρέφω.— ὡς= ὅτε.— πεπερακότες εἰσὶ, παρκμ. τοῦ ῥ. περῶ (-άω)= περνῶ.— ὀκνῶ (-έω)= φοβοῦμαι.— καταθέω= διατρέχω.— ἐρήμην οὔσαν= ἡ ὁποία ἦτο ἀφύλακτος.— φέρω καὶ ἄγω= λεηλατῶ.— διέβαινε, δηλ. εἰς Ἰωνίαν.— οὐδέν τι= οὐδὲν.— ὡς προεληλυθότων τῶν πολεμ.= διότι ἐνόμιζον (ὁ Δερκυλίδας καὶ ὁ Φάραξ) ὅτι οἱ πολέμιοι εἶχον προχωρήσει.— Ἐφείσαν, ἐνν. χώραν.— ἐκ τοῦ ἀντιπέρας= εἰς τὸ ἀπέναντι μέρος, ἀπέναντί των.— μνήματα ἢ μνημεῖα (τά)= τάφοι ὑψηλοί.— ἀνταναβιβάζω= ἀναβιβάζω καὶ ἐγὼ ἐπίσης.— τύρσις -εως (ἡ)= πύργος.— καθορῶ (-άω)= διακρίνω καλά.— ἦ (ἐπίρρ.)= (ἐκεῖ) ὅπου.— αὐτοῖς ἦν ἡ ὁδός= αὐτοὶ (ὁ Δερκυλίδας καὶ ὁ στρατός του) ἔμελλον νὰ πορευθοῦν.— λεύκασπις= ὁ φέρων λευκὴν ἀσπίδα.— εὐώνυμος (ἐπίθ.)= ἀριστερός.— τὸ ἑλληνικόν, εἶναι οἱ μισθοφόροι Ἕλληνες οἱ ὑπηρετοῦντες εἰς τὰς τάξεις τῶν Περσῶν.— Κᾶρας... ἱπικόν· ἡ δύναμις τῶν Περσῶν ἀνήρχετο εἰς 20 000 πεζοὺς καὶ 10 000 ἵππεῖς· τοῦ δὲ Δερκυλίδου περίπου εἰς 13 000.

§ 16-20. ὡς, χρν.— ἦσθετο, ἀόρ. β' τοῦ ῥ. αἰσθάνομαι= ἐννοῶ, πληροφοροῦμαι.— τὴν ταχίστην= τάχιστα.— εἰς ὀκτώ= εἰς βᾶθος ὀκτῶ ἀνδρῶν. κράσπεδον (τὸ)= 1) τὸ ἀκρότατον μέρος πράγματός τινος· 2) ἡ πτέρυξ (τοῦ στρατοῦ), τὸ ἄκρον τῆς παρατάξεως.— καθίσταμαι= ἐγκαθίσταμαι, τοποθετοῦμαι.— ὄσους γε δὴ καὶ οἶους·

Ψηφιοποιήθηκε ἀπὸ τὸ Ἰνστιτούτο Ἐκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

τὸ ἵππικὸν τοῦ Δερκυλίδου ἦτο ἀνάξιον λόγου.—ὡς μα-
 χούμενον=ἵνα πολεμήσῃ.—ἀπὸ Πριήνης... Ἴωνικῶν:
 οὗτοι ἀνήρχοντο εἰς 2000 περίπου.—οἱ μὲν τινες, ἔνν.
 τούτων=ἐκ τούτων ἄλλοι μὲν τινες.—σῖτος (ὁ)=σιτοφό-
 ρος ἀγρός.—ἀποδιδράσκω=δραπετεύω.—καὶ γὰρ=
 γάρ.—βαθὺς (ἐπίθ.)=ὑψηλός (εἶχε δηλ. ὑψηλοὺς στάχους).
 —ὄσοι δὲ καὶ=ἀλλὰ καὶ ὄσοι.—δηλός εἰμι=εἶμαι φα-
 νερός, φαίνομαι.—ἐξαγγέλλομαι=ἀναγγέλλομαι.—
 ἐξηγγέλλετο, δηλ. ὑπὸ αὐτομόλων.—τό τε Κύρειον...
 ὡς ἐπολέμησεν=καταλογιζόμενος ὡς τὸ Κύρειον
 στράτευμα ἐπολέμησεν αὐτοῖς.—καταλογίζομαι=
 ἀναλογίζομαι, λαμβάνω ὑπ' ὄψιν μου.—ὡς=πῶς.—ἀφι-
 κνοῦμαι εἰς λόγους τινὶ=ἔρχομαι εἰς συνομιλίαν μετὰ
 τινος.—εἶδος (τὸ)=μορφή.—οἱ κράτιστοι τὰ εἶδη=οἱ
 ὠραιότατοι.—οἱ περὶ αὐτὸν (=οἱ πέριξ αὐτοῦ)=οἱ στρα-
 τιῶται αὐτοῦ.—προέρχομαι=προχωρῶ.—ἀλλὰ παρε-
 σκευασάμην=παρεσκευασάμην.—ταῦτα, δηλ. νὰ ἔλ-
 θωμεν εἰς συνομιλίαν.—πιστὰ (τὰ)=ἐνέχυρα πίστεως, ἐγ-
 γυήσεις (δεξιά, ὄρκοι κτλ.).—καὶ ὁμήρους=καὶ μάλιστα
 ὁμήρους.—δόξαντα, μτχ. ἀορ. τοῦ ἀπροσ. ῥ. δοκεῖ, ἔδο-
 ξε.—δόξαντα (αἰτ. ἀπόλ.)=ἀφοῦ ἐνεκρίθησαν.—περαν-
 θέντα, μτχ. παθητ. ἀορ. τοῦ ῥ. περαίνω=φέρω εἰς πέ-
 ρας, ἐκτελῶ.—ἱερὸν (τὸ)=ναός.—ἅγιος (ἐπίθ.)=ὁ καθιε-
 ρωμένος εἰς τοὺς θεοὺς, ἀγνός, σεβαστός.—ὑπόψαμμος
 (ἐπίθ.)=ἀμμόδης.—ἀένσος (ἐπίθ.)=ὁ ἔχων ὕδωρ διαρκῶς
 ῥέον.—πότιμος (ἐπίθ.)=πόσιμος.—ταῦτα, δηλ. ἀντήλλα-
 ξαν πιστὰ καὶ ὁμήρους.—τότε, δηλ. τὴν ἡμέραν τῆς συνεν-
 νοήσεως (397 π.Χ.).—συγκείμενον χωρίον=συμφωνημέ-
 νον μέρος.—πυθέσθαι, ἀπρμφ. ἀορ. β' τοῦ ῥ. πυνθάνο-
 μαι=ζητῶ πληροφορίας, ἐρωτῶ.—ἐπὶ τίσιν=μὲ ποίους
 ὄρους.—ἄν ποιήσαιντο =δύνανται νὰ κάμουν.—εἶπε,
 ἔνν. ποιήσασθαι ἄν τὴν εἰρήνην.—ἔῳ, εὐκτ. τοῦ ῥ. ἔῳ
 (-άω)=ἀφήνω.—ὄτι ἔνν. ποιήσαιντο ἄν τὴν εἰρήνην.—
 ἀπαγγέλλομαι = ἀναγγέλλομαι.—Δερκυλίδᾶ... Τισ-
 σαφέρνει, δοκτ. τοῦ ποιητικοῦ αἰτίου.

Δ'—Ἐκστρατεία τοῦ Ἀγησιλάου εἰς Μ. Ἀσίαν.

(Κεφ. Δ', § 1-6 καὶ 11-29).

§ 1-2. Μετὰ ταῦτα, δηλ. μετὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ Ἀγη-
 σιλάου ὡς βασιλέως τῆς Σπάρτης (399 π.Χ.).—ὦν, δι' ἐμ-
 πορικὰς δηλ. ὑποθέσεις του.—ναύκληρος (ὁ)=ἰδιοκτῆτης
 πλοίου, πλοίαρχος. Τούτου τὸ πλοῖον ὁ Ἡρώδας εἶχε ναυ-
 λώσει.—τριήρης (ἡ)=πλοῖον πολεμικὸν μὲ τρεῖς σειρὰς
 κωπῶν.—τριήρεις Φοινίσσας, ὁ μέγας βασιλεὺς τῆ προ-
 τροπῆ τοῦ Φαρναβάζου τὴν διοίκησιν τοῦ στόλου τούτου

ἀνέθεσεν εἰς τὸν Ἀθηναῖον ναύαρχον Κόνωνα. — αὐτοῦ, δηλ. ἐν Φοινίκῃ. — πληροῦμαι (-όμαι) = γεμίζω ἐντελῶς, ἐξοπλίζομαι. — προσσκούω = πρὸς τὸ ἰδεῖν ἀκούω = ἐκτὸς ἐκείνων τὰ ὁποῖα βλέπω ἀκούω. — ἀνάγομαι = ἀποπλέω. — ὡς βασιλέως καὶ Τισσαφέρνους τὸν στόλον τοῦτον παρασκευαζομένων = ὡς βασιλεὺς καὶ Τισσαφέρνης παρασκευάζονται (= ἐτοιμάζουν). — ὅποι = διὰ ποῦ, ἐναντίον τίνος. — ἀνεπτέρωμένων, μτχ. (χρν.) παρκμ. τοῦ ῥ. ἀναπτεροῦμαι (-όμαι) = λαμβάνω πτερά (θάρρος), εὐρίσκομαι ἐν ἐξεγέρσει. — περίεμι = εἶμαι ὑπέρτερος, ὑπερέχω. — καὶ τὸ πεζόν... ὡς ἐσώθη = καὶ λογιζόμενος ὡς ἐσώθη τὸ πεζόν. — λογιζομαι ὡς... = σκέπτομαι πῶς... — ὑποστῆναι, ἀπρμφ. β' ἄορ. τοῦ ῥ. ὑφίσταμαι = θέτω ἑμαυτὸν ὑπὸ τι, ἀναλαμβάνω τι. — τριάκοντα Σπαρτιατῶν, οὗτοι ἀπετέλουν τὸ συμβούλιον, τὸ ἐπιτελεῖον τοῦ βασιλέως. — σύνταγμα (τό) = τὸ συντεταγμένον σῶμα. — εἰς (πρόθ.) μετὰ ἀριθμητικοῦ = περίπου. — στρατεύεσθαι, ἐκ τοῦ ὑποστῆναι. — πρὸς τούτῳ τῷ λογισμῷ = ἐκτὸς τῆς σκέψεως ταύτης (ὅτι δηλ. ὁ ἀγὼν θά εἶναι εὐκόλος). — καὶ αὐτός, δηλ. ὁ Λύσανδρος. — ὅπως... πάλιν καταστήσειε = ἵνα ἐκ νέου ἰδρῦση. — δεκαρχία (ἡ) = πολίτευμα κατὰ τὸ ὁποῖον τὴν ἐξουσίαν εἶς τινα πόλιν ἔχουν δέκα ἄνδρες. — ἐκπίπτω = ἐκβάλλομαι, καταλύομαι. — παραγγέλλω = διατάσσω. — πολιτεία (ἡ) = πολίτευμα. — παραγγέλλω τὰς πατρίους πολιτείας = διατάσσω νὰ πολιτεύονται αἱ πόλεις κατὰ τὰ πάτρια πολιτεύματα.

§ 3-4. Ἐπαγγέλλομαι = ἀναδέχομαι, ἀναλαμβάνω. — σίτος (ὁ) = τροφαί. — ὅσα ἔδει, ἐνν. θύσασθαι = τὰς νεομισμένας θυσίας. — καὶ τὰλλα..., ἐπεξηγήσεις τοῦ ὅσα ἔδει. — διαβατήρια, ἐνν. ἱερά = θυσίαι πρὸς αἰσίαν ἔξοδον (διάβασιν τῶν ὀρίων τῆς Λακωνικῆς). — διαπέμπω = στέλλω εἰς διάφορα μέρη. — ταῖς πόλεσι, δηλ. ταῖς ἀνηκούσαις εἰς τὴν Πελοποννησιακὴν συμμαχίαν. — ἑκασταχόθεν = ἐξ ἐκάστης πόλεως. — ὅποι παρεῖναι, ἐνν. αὐτούς (τοὺς συμμάχους) = ποῦ νὰ ἔρχωνται αὐτοί, δηλ. εἰς Γεραστόν. — γίγνομαι = ἀφικνοῦμαι. — εἶπαν = ἐκέλευσαν εἰπεῖν. — βοιώταρχος -ου (ὁ) = ἄρχων τῆς Βοιωτικῆς ὁμοσπονδίας. — καί, οἷς... διέρριψαν = καὶ διέρριψαν τὰ ἱερά, οἷς τεθυμένοις ἐνέτυχον. — ἐντυγχάνω = συναντῶ, εὐρίσκω. — διαρρίπτω = διασκορπίζω. Ταῦτα ἔπραξαν οἱ Θηβαῖοι, διότι δὲν ἐζήτησε τὴν πρὸς θυσίαν ἄδειαν τῶν Βοιωταρχῶν καὶ διότι δὲν προσέλαβε διὰ τὴν θυσίαν τὸν ἐγγώριον ἱερέα τῆς θεᾶς, ὡς ἦτο συνήθεια. — ἐπιμαρτύρομαι = ἐπικαλοῦμαι μάρτυρας. — πλεῖστον: ἐκ τῶν 6000 συμμάχων τοὺς ὁποίους

προσεκάλεσε προσήλθον περίπου 4000. — **στόλος** (ὄ) = ἔκστρατεία.

§ 5-6. **Δέομαί τινος** = ἔχω ἀνάγκην τινός, ἐπιθυμῶ τι. — **εἶπεν**, ἔνν. ὅτι ἦκοι δεόμενος αὐτονόμος... εἶναι. — **σπείσασθαι**, ἀπαρφ. ἀορ. τοῦ ῥ. **σπένδομαι** = κάμνω σπονδάς, συνθηκολογῶ. — **πέμψω**, δηλ. ἀπεσταλμένους. — **ἔξεστί σοι** = εἶναι εἰς τὴν ἐξουσίαν σου, δύνασαι. — **πίστις** (ἦ) = ἔνορκος διαβεβαίωσις. — **ἦ μὴν** = βεβαίως, ἀληθῶς. — **τῆς σῆς ἀρχῆς**: ἐννοεῖται ἡ ὑπὸ τοῦ Ἀγησιλάου κατεχομένη χώρα τῆς Ἐφέσου. — **ἐπὶ τούτοις ῥηθείσι** = ἐπὶ τῇ βάσει τούτων τῶν διαπραγματεύσεων. — **πράττω τὴν εἰρήνην** = ἐνεργῶ νὰ γίνῃ ἡ εἰρήνη. — **ἀντόμνυμι** = ὀρκίζομαι καὶ ἐγὼ ἐφ' ἑτέρου. — **ἐμπεδῶ** (-ὴ) = στερεώνω, διατηρῶ ἀπαραβάτους τὰς συνθήκας. — **ψεύδομαί τι** = γίνομαι ψεύστης εἰς τι, παραβαίνω τι. — **ἄ ὤμοσε** = τοὺς ὄρκους του. — **πρὸς ᾧ εἶχε** = πρὸς τούτῳ, ὃ εἶχε = ἐκτὸς τούτου τὸ ὁποῖον εἶχε. — **ἐμμένω τινί** = μένω πιστὸς εἰς τι.

§ 11-14. **Μέγα φρονῶ** (-έω) = μεγαλοφρονῶ, ὑπερηφανεύομαι. — **προεῖπε**, ἀορ. τοῦ ῥ. **προαγορεύω** (πόλεμον) = κηρύττω (πόλεμον). — **ἄχθεσθέντες**, μτχ. παθητ. ἀορ. τοῦ ῥ. **ἄχθομαι** = λυποῦμαι, στενοχωροῦμαι. — **ἡ παρούσα δύναμις Ἀγησιλάου** = ἡ ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ Ἀγησιλάου εὐρισκομένη δύναμις. — **χάριν ἔχω τινί** = χρεωστῶ εἰς τινα χάριν, εὐγνωμοσύνην. — **ὅτι**, αἰτιολγ. — **ἐπιορκῶ** (-έω) = παραβαίνω τοὺς ὄρκους μου. — **ἐκ τούτου** = μετὰ ταῦτα. — **συσκευάζομαι** = ἐτοιμάζομαι πρὸς ἀναχώρησιν. — **ὡς εἰς στρατείαν** = δι' ἔκστρατείαν. — **προλέγω τινί (ποιεῖν τι)** = διατάσσω τινά (νὰ...), — **ἄγορά** (ἦ) = τρόφιμα πρὸς πώλησιν. — **ἐπιστέλλω** = παραγγέλλω. — **ὅτι** = διότι. **ἄφιππος** (ἐπίθ.) = ἀκατάλληλος διὰ ἵππικόν. — **τῶ ὄντι... ὀρμήσειν** = ὅτι πραγματικῶς θὰ ὀρμήσῃ. — **ἡγοῦμαι** (-έομαι) = νομίζω. — **περιάγω** = περιφέρω, ὀδηγῶ. — **ἵππος** (ἦ) = τὸ ἵππικόν. — **δύσιππος** (ἐπίθ.) = ἀκατάλληλος δι' ἵππικόν. — **τὰ δύσιππα**, δηλ. χωρία. — **τάναντία** (ἐπίρρ.) = εἰς ἐναντίαν διεύθυνσιν. — **ἀποστρέφω** = στρέφομαι ὀπίσω. — **καταστρέφομαι** = ὑποτάσσω. — **ἀπροσδόκητος** (ἐπίθ.) = ὁ μὴ προσδοκῶν, ὁ μὴ περιμένων· **ἐμβάλων ἀπροσδοκῆτοις**, ἔνν. **αὐταῖς (ταῖς πόλεσι)** = ἐπειδὴ εἰσέβαλεν εἰς αὐτὰς χωρὶς νὰ τὸ περιμένουν (ἀπροσδοκῆτως). — **ἀσφαλῶς** (ἐπίρρ.) = ἀκινδύνως. — **διαπορεύομαι** = πορεύομαι διὰ μέσου χώρας (ἐχθρικῆς). — **Δασκύλειον** (τό), πόλις παρὰ τὴν Προποντίδα, ἔδρα τοῦ Φαρναβάζου. — **πόρρω** (ἐπίρρ.) = μακρὰν. — **προϊόντες αὐτοῦ** = ἰόντες πρὸ αὐτοῦ. — **ἐλαύνω ἐπὶ τι** = τρέχω, προχωρῶ εἰς τι. — **ὡς** = ἵνα. — **προορῶ** (-άω) = βλέπω μακρὰν, κατοπτεύω. — **παρόμοιοι τὸν ἀριθμὸν** = ἰσάριθμοι. Τὸ ἵππικόν τοῦ Ἀγησι-

λάου ἀπετελεῖτο ἀπὸ 600 ἵππεις.—**φάλαγξ** (ἡ) = ἡ πρὸς μάχην κατὰ μέτωπον παράταξις.—**ἐπὶ τεττάρων**=εἰς βάθος τεσσάρων ἀνδρῶν.—**οἱ πρῶτοι** = τὸ μέτωπον τοῦ στρατεύματος.—**ποιῶ τοὺς πρώτους εἰς δώδεκα** = παρατάσσομαι οὕτως ὥστε εἰς τὸ μέτωπον τῆς παρατάξεως νὰ εἶναι 12 ἄνδρες.—**πρόσθεν** (ἐπίρρ.), 1) χρν.=**πρότερον** 2) τοπ.=ἐμπρός, πρὸς τὰ ἐμπρός.—**εἰς χεῖρας ἔρχομαι** = συμπλέκομαι.—**παίω**=κτυπῶ.—**κρανείνος**(ἐπίθ.)=ἀπὸ ξύλον κρανείας, στερεός.—**παλτόν** (τό)=ἀκόντιον.—**ταχύ** (ἐπίρρ.) = ταχέως, ἀμέσως.—**ἐτρέφθησαν**, τοῦ ῥ. **τρέπομαι**=τρέπομαι εἰς φυγὴν.—**ἀποχωρῶ** (-έω)=ὕποχωρῶ.—**ἀποθνήσκω**=φονεύομαι.

§ 15-19. **Πρόδος** (ἡ)=πορεία πρὸς τὰ ἐμπρός.—**θύομαι ἐπὶ προόδῳ**=προσφέρω θυσίαν, ἵνα (ἐκ τῶν σπλάγχχνων τοῦ ζώου) ἴδω ἂν οἱ θεοὶ ἐπιτρέπουν νὰ προχωρήσω πρὸς τὰ ἐμπρός.—**ἄλοβος** (ἐπίθ.)=ὁ ἄνευ λοβοῦ.—**λοβός** (ὁ)=τὸ ἄκρον τοῦ ὠτός, τοῦ ἥπατος.—**ἄλοβα γίγνεται τὰ ἱερά** = (τὰ σπλάγχνα τοῦ θύματος παρουσιάζονται ἄνευ λοβοῦ τοῦ ἥπατος) = αἱ θυσίαι δὲν εἶναι εὐνοϊκαί. Τὸ ἄνευ λοβοῦ ἦπαρ ἦτο κακὸς οἰωνός.—**φανέντος**, αἰτιολγ. μετχ.—**στρέφω** (ἀμτβ.)=στρέφομαι.—**ἐπὶ θάλατταν**, δηλ. εἰς Ἐφεσον.—**ἔγνω**, ἄορ. β' τοῦ ῥ. **γινώσκω** (μετ' ἀπρμφ.)=θεωρῶ καλόν, κρίνω, ἀποφασίζω (νὰ...).—**κατασκευάζω**=παρασκευάζω,καταρτίζω.—**ὡς μή...δέοι** = ἵνα μὴ εἶναι ἀνάγκη.—**ἵπποτροφῶ** (-έω)=τρέφω ἵππον.—**καταλέγω** = καταγράφω εἰς τὸν κατάλογον.—**προειπών**, μετχ. ἄορ. β' τοῦ ῥ. **προαγορεύω** = κηρύττω.—**δοκιμος** (ἐπίθ.) = δοκιμασμένος, ἱκανός.—**ἔξεσται**, μέλλ. τοῦ ῥ. **ἔξεστί τινι**=εἶναι εἰς τὴν ἐξουσίαν τινός, δύναταί τις.—**οὔτω**=τόσον.—**ὁ ἀποθανούμενος**=ὁ ἐπιθυμῶν νὰ ἀποθάνῃ.—**ἔαρ...ὕποφαίνει**=ἀρχίζει νὰ φαίνεται ἡ ἀνοιξις.—**ἔαρ**: τοῦ ἔτους 395.—**ἀσκῶ** (-έω) = γυμνάζω.—**ἄθλον** (τό)=βραβεῖον.—**προτίθημι** = προβάλλω, προτείνω.—**ταῖς ὀπλιτικαῖς τάξεσι** = ταύτῃ τῶν ὀπλιτικῶν τάξεων.—**ὀπλιτικὴ τάξις** (ἡ)=τάγμα ὀπλιτῶν.—**κράτιστα ἵππευτα** = ἔχω ἀρίστους ἵππεις.—**καί... δὲ** = καὶ πρὸς τοῦτους.—**τοξόταις... ὅσοι=τούτοις τῶν τοξοτῶν ὅσοι.**—**ἐκ τούτου**=ἐνεκα τούτου.—**πάρεστι=ἔξεστι**=εἶναι δυνατόν.—**γυμνάσιον**(τό)=γυμναστήριον.—**μεστός** (ἐπίθ.)=γεμᾶτος.—**ἵππόδρομος** (ὁ)=ἵπποδρόμιον.—**ἵππάζομαι**=γυμνάζομαι εἰς τὴν ἵππασίαν.—**μελετῶ** (-άω)=ἀσκοῦμαι, γυμνάζομαι.—**ἀκοντιστής** (ὁ) = ὁ ἔχων ἀκόντιον (=μικρὸν δόρυ), πελταστής.—**ἄξιος θέας**=ἀξιοθέατος.—**παντοδαπός** (ἐπίθ.)=παντὸς εἴδους.—**ὦνιος** (ἐπίθ.) = ὁ πρὸς πώλησιν ἐκτεθειμένος, πωλούμενος.—**χαλκοτύπος** (ὁ)=ὁ ἐργαζόμενος τὸν χαλκόν, ὁ χαλκεύς.—**τέκτων**

(ὁ)=ξυλουργός.—**χαλκεύς** (ὁ)=σιδηρουργός.—**σκυτοτόμος** (ὁ) = ὁ ἐργαζόμενος τὰ δέρματα (σκύτη). Οἱ σκυτοτόμοι κατεσκεύαζον τὰ ἐκ δέρματος μέρη τοῦ ὀπλισμοῦ· οἱ δὲ ζωγράφοι ἐστόλιζον τὰς ἀσπίδας μὲ εἰκόνας καὶ ἄλλα διακριτικὰ σημεῖα.—**οἶομαι**=νομίζω.—**ὥστε... ἂν οἶσθαί (τινα)**=ὥστε ἤθελέ τις νομίζει.—**ἐπερρώσθη**, τοῦ ῥ. **ἐπιρρώνυμαι** = λαμβάνω δύναμιν, θάρρος.—**ἐκείνο** (= τὸ ἐξῆς), ἐπεξηγείται διὰ τοῦ: **Ἄγησίλαον μὲν...**—**ἀνατίθημι**=θέτω ἐπάνω, ἀφιερώνω.—**τοὺς στεφάνους**: τοὺς ὁποίους εἶχον λάβει ὡς βραβεῖα.—**τῇ Ἀρτέμιδι**, ἡ ὁποία εἶχεν ἐν Ἐφέσῳ ὀνομαστὸν ναὸν θεωρούμενον ὡς ἐν τῶν ἑπτὰ θαυμάτων τοῦ κόσμου.—**ἀσκοῶ τὰ πολεμικά** = ἀσκοῦμαι εἰς τὰ πολεμικά.—**εἰκός**, ἐνν. ἐστὶ = εἶναι φυσικόν.—**ῥώμη** (ἡ)=δύναμις σωματικῆ, θάρρος.—**τὸ καταφρονεῖν**, ὑποκμ. τοῦ **ἐμβάλλειν**.—**προεῖπε**, τοῦ ῥ. **προαγορεύω**=παραγγέλλω, διατάσσω.—**τῶν ληστῶν**, ἐννοεῖ τοὺς ἐξ Ἐφέσου ἐξερχομένους εἰς τὰ περιχώρα Ἑλλήνας πρὸς λεηλασίαν.—**ἀλίσκομαι** = συλλαμβάνομαι.—**μαλακός** (ἐπίθ.) = μαλθακός, ἀσκληραγώγητος.—**ἄπνος** (ἐπίθ.) = ἀσυνήθιστος εἰς τοὺς κόπους.—**ὄχημα** (τό)=ἄμαξα.—**διοίσειν**, ἀπαρμφ. μέλλ. τοῦ ῥ. **διαφέρω**.—**εἰ... δέοι**=ἐὰν ἐπρόκειτο.

§ 20-21. **Διέρχεται ὁ ἐνιαυτός**=παρέρχεται τὸ ἔτος.—**παρήσαν**, παρτικ. τοῦ ῥ. **πάριμι** = εἶμαι παρών, ἔρχομαι.—**τάττω τινὰ ἐπὶ τινά**=διορίζω τινὰ ἀρχηγόν τινος.—**ἀπὸ τῶν πόλεων**, δηλ. τῶν συμμαχικῶν.—**τὰ κράτιστα τῆς χώρας**=τὰ εὐφορώτερα μέρη τῆς χώρας (δηλ. τῆς Λυδίας).—**τὴν συντομωτάτην**, ἐνν. **ὄδον** = διὰ τῆς συντομωτάτης ὁδοῦ.—**αὐτόθεν** (ἐπίρρ. χρν.)=εὐθύς, ἀπὸ αὐτὴν τὴν στιγμὴν.—**οὕτω ὡς... ἀγωνιούμενοι**=οὕτως ὡς ἄνθρωποι μέλλοντες νὰ πολεμήσουν.—**γνώμη** (ἡ) = φρόνημα.—**ἐμβάλλω**=εἰσβάλλω.—**καθάπερ** = καθὼς.—**τὸ πρόσθεν**=πρότερον.—**καθίστημι** = τοποθετῶ, παρατάσσω.—**Σαρδιανὸς τόπος**=ἡ χώρα τῶν Σάρδεων.

§ 22-23. **Πορεύομαι δι' ἐρημίας πολεμίων**=πορεύομαι χωρὶς νὰ συναντήσω πουθενὰ ἐχθρούς.—**ὁ ἡγεμών**, δηλ. τοῦ ἱππικοῦ τῶν Περσῶν.—**αὐτοὶ δέ**: δηλ. ὁ ἡγεμὼν καὶ οἱ ἱππεῖς τῶν Περσῶν. Ὁ Τισσαφέρνης τὴν ἀρχηγίαν τοῦ ἱππικοῦ ἀνέθεσεν εἰς ἄλλον, αὐτὸς δὲ μετέβη εἰς Σάρδεις.—**ἀκόλουθοι** (οἱ)=οἱ ἀκολουθοῦντες τὸ στράτευμα ὑπέρται.—**ἐσπαρμένους**, μετχ. παρκ. τοῦ ῥ. **σπείρομαι** = διασκορπίζομαι.—**αἰσθόμενος** μετχ. ἀορ. β' τοῦ ῥ. **αἰσθάνομαι** = ἐννοῶ, ἀντιλαμβάνομαι, παρατηρῶ.—**αὖ**=ἀφ' ἐτέρου.—**παμπληθῆς τάξις**=πυκνὴ τάξις.—**ἔνθα δὴ**=τότε πλέον.—**οὕπω**=ἔχι ἀκόμη.—**οὕπω πάρεστι τινί τι**=δὲν παρευρίσκεται ἀκόμη εἰς τινὰ τι (=δὲν ἔχει τίς τι).

—οὐδὲν ἄπεστί τινι—δὲν λείπει τίποτε ἀπὸ τινά (=δὲν στερεῖται τίποτε).—οὐδὲν ἄπεστιν αὐτῷ τῶν παρεσκευασμένων—ἔχει αὐτὸς μαζί του πάσας τὰς παρεσκευασμένας στρατιωτικὰς δυνάμεις.—καιρὸς (ὁ)=κατάλληλος περίστασις, εὐκαιρία.—καιρόν, ἔνν. εἶναι.—εἰ δύναίτο, ἂν δηλ. ἐτόλμα ὁ ἐχθρὸς νὰ ἀντισταθῇ.—σφαγιαζόμενοι=θυσιάζω. Ὁ βασιλεὺς τῶν Σπαρτιατῶν, ὅτε ἐφαίνοντο οἱ πολέμιοι, ἐθυσιάζεν αἶγα εἰς τὴν Ἄρτεμιν καί, ἐὰν ἡ θυσία ἐδείκνυε καλὰ σημεῖα, ἀμέσως διέτασσε νὰ προχωρήσῃ ἡ φάλαγξ.—ἄγω ἐπὶ τινά=ὀδηγῶ ἐναντίον τινός.—ἦβη (ἡ)=ἐφηβικὴ ἡλικία (18 20 ἐτῶν).—τὰ δέκα ἔτη ἀφ' ἦβης=οἱ ἔχοντες δέκα ἐτῶν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν, δηλ. οἱ ἄνδρες οἱ ἔχοντες ἡλικίαν μέχρι 30 ἐτῶν.—θέω ὁμόσε τινι=τρέχω εἰς συνάντησίν τινος, ἐπιπίπτω κατὰ τινος.—ὑφηγοῦμαι (-έομαι)=προηγοῦμαι, προπορεύομαι.—ἐμβάλλω τινι=ἐπιτίθεμαι κατὰ τινος.—ὡς... ἐπομένου: ὁ Ἀγησίλαος ἐκίνησε πρῶτον τὴν ὄλην φάλαγγα καὶ εἶτα ἔδωκε διαταγὰς νὰ ἐπιτεθοῦν μὲ ὀρμὴν ἀπὸ τρία διάφορα σημεῖα, οἱ πελτασταὶ καὶ ἱππεῖς κατὰ τῶν δύο πτερύγων, τὰ δὲ δέκα ἀφ' ἦβης κατὰ τοῦ κέντρου· διὰ πᾶν δὲ ἐνδεχόμενον ἠκολούθει καὶ αὐτὸς μὲ τὸ ὑπόλοιπον στράτευμα ὡς ἐφεδρεία.

§ 24. Δέχομαι=ὑπομένω τὴν προσβολὴν, ἀντικρούω.—δεινός (ἐπίθ.)=ὁ προκαλῶν φόβον.—ἅμα πάντα τὰ δεινὰ παρῆν=ὁμοῦ ὅλα τὰ προκαλοῦντα τὸν φόβον (=τὰ στρατιωτικὰ σώματα) εἶχον ἐπιπέσει κατ' αὐτῶν.—ἐγκλίνω=ὑποχωρῶ, τρέπομαι εἰς φυγὴν.—ἔφευγον=διαβάντες τὸν Πακτωλὸν ποταμὸν ἔφευγον.—ἐπακολουθῶ (-έω)=ἀκολουθῶ κατὰ πόδας, καταδιώκω.—αἰρῶ (έω)=κυριεύω.—περιστρατοπεδεύομαι κύκλῳ (ἐπίρρ.)=ὀλόγυρα περιβάλλω (περικυκλώνω) διὰ τοῦ στρατοῦ.—χρήματα (τά)=πράγματα, λάφυρα.—ἠῦρε, ἄορ. τοῦ ῥ. εὐρίσκω=εὐρίσκω, ἀποφέρω κέρδος (πωλούμενος).—καί... δὲ=καὶ πρὸς τούτοις.

§ 25-29. αἰτιῶμαι (-άομαι)=κατηγορῶ.—γνούς, μτχ. ἄορ. τοῦ ῥ. γιννώσκω=γνωρίζω, ἐννοῶ, νομίζω.—καὶ αὐτός, ἐκτός δηλ. τῶν ἀντιπάλων τοῦ Τισσαφέρνους Περσῶν.—κακῶς φέρομαι=εὐρίσκομαι εἰς κακὴν κατάστασιν.—ἀποτέμνει=κελεύει ἀποτεμεῖν. Ὁ Τιθραύστης ἀποσταλεὶς ὡς διάδοχος τοῦ Τισσαφέρνους ἦλθεν εἰς Κολοσσὰς πρὸς τὸν ὑπαρχον τῆς Φρυγίας Ἀριαῖον, γνωστὸν εἰς ἡμᾶς ἐκ τῆς Ἀναβάσεως. Κληθεὶς δὲ διὰ πολεμικὸν συμβούλιον καὶ ὁ Τισσαφέρνης συνελήφθη ὑπὸ τοῦ Ἀριαίου καὶ παρεδόθη εἰς τὸν Τιθραύστην, ὅστις ἀποκόψας τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἀπέστειλε πρὸς τὸν μέγαν βασιλέα.—πράγματα (τά)=ἐνοχλήσεις, δυσχέρειαι, κακά.—ἔχω

τὴν δίκην=ὀφίσταμαι τὴν προσήκουσαν τιμωρίαν, τιμωροῦμαι δεόντως.—**δασμός** (ὁ)=φόρος.—**ἀποφέρω**=μεταφέρω, κομίζω, πληρώνω.—**αὐτονόμους... ἀποφέρειν**=νά εἶναι μὲν αὐτόνομοι, ἀλλὰ νὰ πληρώνουν...—**τὰ οἴκοι τέλη**=οἱ ἐν τῇ πατρίδι ἄρχοντες.—**σὺ δ' ἄλλὰ**=ἄλλὰ σὺ γε=ἄλλὰ σὺ τοῦλάχιστον.—**πύθῃ**, ὑποτκ. ἄορ. τοῦ ῥ. **πυθάνομαι**=πληροφοροῦμαι, μανθάνω.—**τὰ παρὰ τῆς πόλεως**=ἡ γνώμη, ἡ ἀπόφασις τῶν ἀρχόντων τῆς πόλεως.—**μεταχωρῶ** (-έω)=μεταβαίνω (εἰς ἄλλο μέρος,) ἀπέρχομαι.—**τιμωροῦμαι**(-έομαι)=τιμωρῶ.—**ἕως ἄν... πορεύομαι, δίδου**: ὁ Ἀγησίλαος ἐζήτησε χρήματα ὡς ἐφόδιον, ἵνα δηλ. διατραφῇ ὁ στρατός κατὰ τὴν πορείαν, διότι εἰς τὴν Φρυγίαν θὰ διετρέφετο δι' ἄρπαγῆς καὶ λεηλασίας.—**τῷ ὑπὲρ Κύμης**: ὁ Ἀγησίλαος ἐκ τῆς Ἐφέσου, ἔνθα πιθανῶς διεξήγαγε τὰς διαπραγματεύσεις πρὸς τοὺς πρέσβεις τοῦ Τιθραύστου, πορεύεται πρὸς τὴν Φρυγίαν διὰ τῆς Αἰολίδος· διὰ τοῦτο διήλθεν ἐκ τῆς Κύμης.—**ἔρχεται**, δηλ. διαταγή.—**γιγνώσκω**=γνώριζω, κρίνω, ἐγκρίνω.—**λογισμός** (ὁ)=συλλογισμός, σκέψις.—**ὡς... ἄν εἶναι**=ὡς ἄν εἴη=ὅτι δηλ. θὰ ἦτο.—**καθ' ἔν**=ἠνωμένος.—**ἀμφοτέροις**=ἀμφοτέρων (δηλ. τοῦ τε πεζοῦ καὶ τοῦ ναυτικοῦ).—**τό τε ναυτικόν**, ἔνν. ἰσχυρότερον ἄν εἴη.—**ἐπιφαίνομαι**=παρουσιάζομαι αἴφνης.—**ταῖς ἐπιθαλαττιδίοις**, ἔνν. πόλεσι.—**καινός** (ἐπίθ.)=νέος, καινούργιος.—**ἐξ ὧν**=ἐκ τούτων, ἄς.—**ἐπαγγέλλομαι**=ὕπισχοῦμαι.—**χαρίζομαί τι**=κάμνω χάριν εἰς τινα, εὐχαριστῶ τινα.—**εἰς εἴκοσι...=**περίπου εἴκοσι...—**ἔρρωμένος** (μτχ. πρκμ. τοῦ ῥ. **ῥώννυμαι**)=γενναῖος, ἀνδρεῖος. **ἔρρωμένος τὴν ψυχὴν**=γενναϊόψυχος, μεγάλόψυχος.—**παρασκευάζομαι ὡς δεῖ**=παρασκευάζομαι ὅπως πρέπει=λαμβάνω τὰ κατάλληλα μέτρα.—**τὰ ναυτικά πράττω**=καταγίνομαι εἰς τὰ ναυτικά, διοικῶ τὸ ναυτικόν.—**ὄρμῳ** (-άω)=ξεκινῶ.

Ε'—Ἐνέργειαι τοῦ Τιθραύστου ἐν τῇ κυρίως Ἑλλάδι κατὰ τῶν Λακεδαιμονίων.

(Κεφ. Ε', § 1-2).

§ 1-2. **Καταμανθάνω**=καλῶς ἐννοῶ, κατανοῶ.—**δοκῶν καταμαθεῖν**=νομίζων ὅτι κατενόησε.—**τὰ βασιλέως πράγματα**=ἡ στρατιωτικὴ δύναμις τοῦ βασιλέως.—**οὐδαμῇ** (ἐπίρ.)=οὐδόλως.—**αἰρῶ**(-έω)=κυριεύω, νικῶ.—**τί χρῶτο τοῖς πράγμασι**=πῶς νὰ μεταχειρισθῇ τὴν παροῦσαν περίστασιν (=τί νὰ πράξῃ κατὰ τὴν παροῦσαν περίστασιν).—**χρυσίον**=χρυσᾶ νομίσματα (δηλ. χρυσοὺς δαρεικούς). Ὁ δαρεικός εἶχεν ἀξίαν εἴκοσι δραχμῶν ἀτι-

κῶν).—**ἀργύριον** (τό)=1) ἀργυροῦν νόμισμα, 2) χρήματα.
 —**πιστὰ τὰ μέγιστα** = μέγιστα, ἀσφαλέσταται ἐγγυήσεις.—**λαμβάνοντα**=ἐπὶ λαμβάνη.—**οἱ προεστηκότες** =οἱ προϊστάμενοι, οἱ ἀρχηγοί.—**ἐφ' ᾧ τε**=μὲ τὸν ὄρον.—**ἐξοίσειν**, ἀπρμφ. μέλλ. τοῦ ῥ. ἐκφέρω (πόλεμον)=κηρύττω πόλεμον.—**μεταλαμβάνω** = μετέχω.—**καὶ** (=καίπερ) οὐ **μεταλαμβάντες**=ἄν καὶ δέν...—**διαβάλλω τινά** =ψευδῶς κατηγορῶ, καθιστῶ τινα μισητόν.—**προάγω τινά εἰς μῖσός τινος**=παρακινῶ, προτρέπω τινά εἰς μῖσος κατὰ τινος.—**συνίστασαν**, πρτκ. τοῦ ῥ. **συνίστημι** (τινας)=συνενώνω τινάς.—**τὰς μεγίστας πόλεις**, δηλ. Ἐθῆνας καὶ Θήβας.

BIBLION TETARTON

ΣΤ'—Συνέχεια τῆς δράσεως τοῦ Ἀγησιλάου ἐν Μ. Ἀσίᾳ.

(Κεφ. Α', § 1-3, 15-24, 29-41).

§ 1-3. **Μετόπωρον** (τό) = φθινόπωρον.—**ἅμα μετόπῳ**, τοῦ ἔτους 395.—**πορθῶ** (-έω)=καταστρέφω.—**ὡς** (σύνδ.)=ὅτι.—**εἰς λόγους**=εἰς συνομιλίαν, εἰς συνέντευξιν.—**ἀφίστημι τινά ἀπό τινος**=κινῶ τινά εἰς ἀποστασίαν ἀπό τινος.—**ἦλθεν**, ἐνν. εἰς λόγους αὐτῷ = ἦλθεν εἰς συνέντευξιν μετ' αὐτοῦ.—**γάρ**, αἰτιολγ.—**Σπιθριδάτης** (ὁ), ὑπαρχος, ὑποσατράπης τοῦ Φαρναβάζου· οὗτος πεισθεὶς κατὰ τὸ προηγούμενον ἔτος (396) ὑπὸ τοῦ Λυσάνδρου ἀπεστάτησεν ἀπὸ τοῦ Φαρναβάζου καὶ προσῆλθεν εἰς τὸν Ἀγησίλαον.—**χιλίους ἰπέας**, ἡ Παφλαγονία ἐφημιζέτο διὰ τὸ ἰππικόν της.

§ 15-19. **Ἀποπορεύομαι ἐπὶ τινος**=ἀπέρχομαι κατὰ τινος.—**βασίλειος** (ἐπίθ.)=βασιλικός.—**βασίλεια** (τά) = ἀνάκτορα.—**θήρα** (ἡ) = κυνήγιον.—**περιειργμένοι**, μτχ. παρκμ. τοῦ ῥ. **περιείργομαι** = περικλείομαι.—**ἀναπεπταμένος** (μτχ. πρκμ. τοῦ ῥ. **ἀναπετάννυμαι**)=ἀνοικτός.—**πάγκαλος** (ἐπίθ.)=πολὺ ὠραῖος.—**παραρρέω** = ῥέω πλησίον.—**ὄρνιθεύω**=κυνηγῶ πτηνά.—**αὐτόθεν** (ἐπίρρ.) = ἀπ' αὐτοῦ, ἀπὸ τοῦ τόπου εἰς τὸν ὅποιον ἔμενε.—**προνομή** (ἡ)=ἐκδρομὴ εἰς ἐχθρικὴν χώραν στρατοῦ συντεταγμένου πρὸς διαρπαγὴν.—**σφάλλομαι**=κάμνω σφάλμα, παθαίνω ἀτύχημα.—**ἐπιτυγχάνω τινί**=κατὰ τύχην συναντῶ τινά.—**πού** (ἐπίρρ.)=κάπου.—**καθίσταμαι**=ἐγκαθίσταμαι.—**ἄλλοτε ἄλλη** (=ἄλλοτε εἰς τοῦτο καὶ ἄλλοτε εἰς ἐκεῖνο τὸ μέρος)=εἰς διάφορα μέρη.—**καὶ μάλα**

=παρὰ πολὺ, ὅσον τὸ δυνατόν.—**ἀφανίζω τι**=καθιστῶ τι ἀφανές, ἀποκρύπτω τι.—**προσελαύνω**=προχωρῶ (κατὰ τινος).—**συνέδραμον**, ἀόρ. β' τοῦ ῥ. **συντρέχω**=συγκεντροῦμαι καὶ ἀντιπαρατάσσομαι.—**ἐμέλλησε**, ἀόρ. τοῦ ῥ. **μέλλω**=1) σκοπεύω (νά)· 2) βραδύνω.—**προσησάμενος**, μτχ. (χρν.) τοῦ ῥ. **προΐσταμαί τι**=στήνω τι, τοποθετῶ τι ἐμπρός μου.—**γίγνομαι ὀπισθεν**=παρατάσσομαι ὀπισθεν (τινος).—**ἐλαύνειν**, ὑποκμ. τὰ ἄρματα.—**ὥς**, χρν.—**διεσκέδασε**, ἀόρ. τοῦ ῥ. **διασκεδάννυμι**=διασκορπίζω.—**τὸ ἀθρόον**=τὸ συντεταγμένον σῶμα (τῶν 700 Ἑλλήνων).—**καταβάλλω**=ρίπτω κάτω, φονεύω.—**ὥς εἰς ἑκατὸν**=περίπου ἑκατόν.

§ 29-29. Ἐκ δὲ τούτου τρίτη ἢ... ἡμέρα = μετὰ τρεῖς δὲ ἡ ἑσσαρας ἡμέρας.—**λαμπρόν τι**=λαμπρόν τι κατόρθωμα.—**ἐργάζομαι**=ἐκτελῶ, κάμνω.—**ὑπέσχετο** (ὁ Ἄγηςίλαος), ἐνν. **δώσειν... ἐθύετο** (ὁ Ἑριπίδας).—**ἅμα δείλη**=κατὰ τὴν ἐσπέραν.—**καλλιερῶμαι ἔομαι**=ἔχω εὐνοϊκὰ σημεῖα εἰς τὴν θυσίαν, λαμβάνω αἰσίους οἰωνούς (διὰ τὴν ἐπιχειρήσιν).—**καταλύω**=παύω, τελειώνω.—**παρεῖναι**, ἀπρμφ. τοῦ ῥ. **πάρειμι**=παρευρίσκομαι.—**ἐκάστων**=ἐκ τῶν ἀνδρῶν ἐκάστου ὄπλου (δηλ. ὀπλιτῶν, ἱππέων καὶ πελταστῶν).—**ἀποτρέποιο** (τῆς ἐπιχειρήσεως), τοῦ ῥ. **ἀποτρέπομαι**=ἀπέχομαι, παραιτοῦμαι.—**στρατοπεδεῖα** (ἡ)=στρατόπεδον.—**Μυσῶν ὄντων**=ἀποτελουμένης ἐκ Μυσῶν.—**αὐτοὶ δέ**, δηλ. ὁ Φαρνάβαζος καὶ οἱ πέριξ αὐτοῦ.—**ἔκπωμα** (τό)=ποτήριον.—**καὶ ἄλλα... κτήματα**=καὶ ἄλλα κτήματα οἷα δὴ Φαρναβάζου ἦν = καὶ ἄλλα πράγματα, ὅποια φυσικὰ ἔπρεπε νὰ ἔχη ἄνθρωπος ὡς ὁ Φαρνάβαζος.

§ 29-31. Ἐκ παλαιοῦ = πρὸ πολλοῦ.—**ξένος** (ὁ)= φίλος ἐκ φιλοξενίας.—**ξενοῦμαι ἴομαι**=γίνομαι φίλος τινός.—**οἶοιτο**, εὐκτ. τοῦ ῥ. **οἶομαι καὶ οἶμαι**=νομίζω.—**συνάγω τινὰ εἰς λόγους**=φέρω εἰς συνομιλίαν.—**ἀκούω τινός**=ἀκούω τινὰ καὶ παραδέχομαι ὅ,τι λέγει.—**παρῆν** (δηλ. ὁ Ἀπολλοφάνης), τοῦ ῥ. **πάρειμι**=ἔρχομαι εἰς.—**συγκείμενον** (μτχ. παθητ. παρκμ. τοῦ ῥ. **συντίθεμαι**) **χωρίον**=συμφωνημένον μέρος.—**ἔνθα δὴ**=ὅπου ἦδη.—**πόα** (ἡ)=χλόη.—**ὑποτίθημι**=θέτω, στρώνω ὑποκάτω.—**ῥαπτὰ** (τά)=στρώματα, τάπητες κεντημένοι.—**ἐντρυφῶ ἄω**=εἶμαι, δεικνύομαι τρυφηλός.—**φαυλότης** (ἡ)=λιτότης, ἀπλότης.—**κατακλίνομαι**=ξαπλώνω, κάθημαι.—**ὥσπερ εἶχε**=ὅπως ἦτο.—**προσαγορεύω τινὰ χαίρειν**=χαιρετίζω τινά.

§ 32-33. Ἄρχω τοῦ λόγου=ἀρχίζω πρῶτος τὸν λόγον, ὁμιλῶ πρῶτος.—**καὶ γὰρ**=γάρ.—**αὐτὸς**=ἐγώ ὁ ἴδιος.—**μαχόμενος**: κατὰ τὴν παρὰ τὴν Ἄβυδον ναυμα-

χίαν (411) τῶν Ἀθηναίων καὶ Λακεδαιμονίων, ὅποτε ἔφιππος εἰσελθὼν μετὰ τοῦ στρατοῦ του εἰς τὴν θάλασσαν ἐβοήθησε τοὺς Λακεδαιμονίους ἐξωθουμένους ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων εἰς τὴν ξηράν.—**διπλοῦς** (ἐπίθ.)=διπρόσωπος, δόλιος.—**γενόμενος**, μτχ. (ἐνδοτικ.) τοῦ ῥ. **γίγνομαι τοιοῦτος**=δεικνύομαι τοιοῦτος.—**διάκειμαι**, παθητ. πρκμ. τοῦ ῥ. **διατίθεμαι οὕτω**=περιπίπτω εἰς τοιαύτην κατάστασιν.—**ὡς**=ὥστε.—**εἰ μὴ**=ἐκτὸς ἑάν.—**ὦν**=τούτων ἅ.—**ὄσιος** (ἐπίθ.)=ὁ σύμφωνος πρὸς τὸν θεῖον νόμον.—**τὰ ὅσια καὶ τὰ δίκαια**=τὰ θεῖα καὶ τὰ ἀνθρώπινα δίκαια.—**ὕμεις δὲ**=τότε (σεῖς).—**ὅπως**=πῶς.—**ἐπίσταμαι**=γνωρίζω.—**ἀποδίδωμι χάριτας**=ἀνταποδίδω εὐγνωμοσύνην.

§ 34-36. **Ἐπαισχύνομαι**=ἐντρέπομαι.—**χρόνῳ ποτέ**=μετὰ παρέλευσιν ἀρκετῆς ὥρας.—**μὲν**=βεβαίως.—**εἰδέναι**, ἀπρμφ. τοῦ ῥ. **οἶδα**=γνωρίζω.—**ἐξενωμένοις** μτχ. πρκμ. τοῦ ῥ. **ξενοῦμαι**(-όομαι).—**ἂν οὕτω τύχῳσι**=ἂν συμβῆ τοῦτο.—**ἔστιν ὅτε**=ἐνίοτε.—**ἀπέκτειναν** (γνωμικὸς ἄορ.)=ἀποκτείνουσι.—**περὶ παντὸς ποιοῦμαί τι**=θεωρῶ τι ὡς μέγιστον πρᾶγμα, μεγίστην εὐτυχίαν μου.—**γίγνομαι μετὰ τινος**=ἔρχομαι μὲ τὸ μέρος τινός.—**ζῆν**, ὑποκμ. τοῦ **ἔξεστι**.—**καρποῦμαι** (-όομαι)=λαμβάνω τοὺς καρπούς, ἀπολαύω.—**καίτοι**=καὶ μὴν=καὶ ἀληθῶς.—**ἐλεύθερον εἶναι**=τὸ εἶναι ἐλεύθερον.—**ἀντάξιος** (ἐπίθ.)=ἴσος κατὰ τὴν ἀξίαν πρὸς τι.—**τὰ πάντα χρήματα**=ὄλοι οἱ θησαυροὶ τοῦ κόσμου.—**χρῶμαί τι** **συμμάχῳ**=ἔχω τινὰ σύμμαχον.—**ἀρχή** (ἡ)=ἐξουσία, κράτος.—**οἱ ὁμόδουλοι σου**=οἱ μετὰ σοῦ δουλεύοντες (εἰς τὸν βασιλέα).—**καταστρέφομαί τινα**=ὑποτάσσω.—**καίτοι**=ἀλλ' ὅμως.—**ἅμα**=συνάμα, συγχρόνως.—**δέω τινός**(=ἔχω ἀνάγκην τινός)=μοῦ λείπει κάτι.—**μὴ οὐχὶ... εἶναι**=ὥστε νὰ εἶσαι.—**πάμπαν**=ἐντελῶς.

§ 37-38. **Ἀπλῶς**=εἰλικρινῶς.—**ἀποκρίνωμαι**(ὑποκτ. μέσ. ἄορ.)=νὰ ἀποκριθῶ:—**γοῦν**=βεβαίως.—**τάττω**=ὀρίζω.—**ὑπήκοός τινος**=ὑπὸ τὰς διαταγὰς τινος.—**ἀρχή** (ἡ)=στρατηγία.—**προστάττω τινί τι**=ἀναθέτω εἰς τινά τι.—**ὡς ἔοικε**=καθὼς φαίνεται, βεβαίως.—**λαμβάνομαι τῆς χειρός τινος**=πιάνω τινὰ ἀπὸ τὸ χέρι.—**λῶστος** (ὑπερθ. βαθμοῦ τοῦ ἐπίθ. ἀγαθός)=ἄριστος.—**δ' οὖν**=ὅμως.—**ἐπίστω**, προστ. τοῦ ῥ. **ἐπίσταμαι**=γνωρίζω καλά, —**τοιοῦτος ὦν**=ἔχων τοιαῦτα αἰσθήματα.—**ἔχω** (μετ' ἀπρμφ.)=δύναμαι.—**ἀφεξόμεθα**, μέλλ. τοῦ ῥ. **ἀπέχομαί** (τινος)=ἀπέχω (ἀπὸ τινα).

§ 39-41. **Σύνοδος** (ἡ)=συνάθροισις πρὸς σύσκεψιν, συνέντευξις.—**ὑπολειφθεῖς**, μτχ. παθητ. ἄορ. τοῦ ῥ. **ὑπολείπομαι**=μένω ὀπίσω.—**ἐγὼ δέ γε**=καὶ ἐγὼ βεβαίως.

—μέμνησο, ἔνν. ἔμοῦ.—νύν=τοίνυν=λοιπόν.—παλτόν (τό)=ἀκόντιον.—φάλαρα (τά)=κοσμήματα τῶν ἵππων περίξ τοῦ μετώπου ἀποτελοῦντα μέρος τοῦ χαλινοῦ.—γραφεύς (ὀ)=γραμματεὺς.—περιελών, μτχ. ἀορ. β' τοῦ ῥ. περιαιρῶ (-έω)=ἀφαιρῶ περίξ, ἀφαιρῶ.—ἀντιδίδωμι=ἀνταποδίδω.—μεταδιώκω=τρέχω κατόπιν, ἀκολουθῶ.—δῆ=πράγματι.—ἀποπορεύομαι=ἀπέρχομαι.—ἔαρ, τοῦ 394 π.Χ.—πρὸς ᾧ εἶχε=πρὸς τῷ στρατεύματι, ὃ εἶχε=ἐκτός τοῦ στρατεύματος τὸ ὁποῖον εἶχε.—ὡς δύναιτο=ὅσον θὰ ἠδύνατο.—ἀνωτάτω=εἰς τὰ ἐνδότερα (τῆς Ἀσίας).—ποιῶ τι ὄπισθεν=ἀφήνω τι ὄπισθεν.—ἀποστήσειν, ἀπρμφ. μέλλ. τοῦ ῥ. ἀφίστημί (τινά τινος)=διεγείρω εἰς ἀποστασίαν, ἀποστατῶ τινα ἀπό τινος.

Ζ'—Ἀνάκλησις ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων τοῦ Ἀγησιλάου ἐκ τῆς Μ. Ἀσίας.

(Κεφ. Β', § 1-4).

§ 1-4. Εἰμί ἔν τινι = καταγίνομαι εἰς τι.—σαφῶς (ἐπίρρ.)=μετὰ βεβαιότητος, ἀσφαλῶς.—αἰσθάνομαι=ἔνν. μανθάνω.—τὰ χρήματα, δηλ. τὰ ὑπὸ τοῦ Τιθραύστου ἀποσταλέντα.—τὰς μεγίστας πόλεις, δηλ. Κόρινθον, Ἄργος, Ἀθήνας, Θήβας.—πρὸς ἑαυτοῦς, δηλ. τοὺς Λακεδαιμονίους.—συνεστηκυίας, μτχ. πρκμ. τοῦ ῥ. συνίσταμαι=συνενώνομαι.—ἐπὶ πολέμῳ=ἵνα πολεμήσουν.—ἐπὶ τὸν Ἀγησίλαον=πρὸς τὸν Ἀγησίλαον.—ὡς = πῶς.—ἐπιστέλλω=παραγγέλλω, διατάσσω.—ἤνεγκεν, ἀορ. β' τοῦ ῥ. φέρω· χαλεπῶς φέρω=πολύ λυποῦμαι, στενοχωροῦμαι.—ἐνθυμοῦμαι (-έομαι)=ἔχω κατὰ νοῦν, ἀναλογίζομαι.—συμμάχους, δηλ. τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν ἐν Μ. Ἀσίᾳ συμμαχικῶν πόλεων, τοὺς ὁποίους εἶχε προσκαλέσει.—βοηθῶ τινι=σπεύδω εἰς βοήθειάν τινος.—καλῶς γίγνεται τι=λαμβάνει τι καλὴν ἔκβασιν.—ἐπιλάθωμαι, ὑποτκ. ἀορ. β' τοῦ ῥ. ἐπιλανθάνομαι=λησμονῶ.—παρέσομαι μέλλ. τοῦ ῥ. πάρεμι=εἶμαι παρών, ἐπανέρχομαι.—ὦν ὑμεῖς...=ταῦτα ὦν ὑμεῖς δεῖσθαι: οἱ ἐν Μ. Ἀσίᾳ Ἕλληνες εἶχον ἀνάγκην τῆς ἀνεξαρτησίας τῶν ἀπὸ τοῦ βασιλέως τῶν Περσῶν.—ψηφίζομαι (μετ' ἀπρμφ.)=ἀποφασίζω.—τάκει=τὰ ἐκεῖ.—λαβόντες αὐτὸν=μετ' αὐτοῦ (τοῦ Ἀγησιλάου).

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΣ

1. Λουκιανού Νεκρικοί διάλογοι, διὰ τὴν Α' τάξιν τῶν Γυμνασίων.
2. Ξενοφώντος Ἑλληνικά (Γ' καὶ Δ'), διὰ τὴν Β' τάξιν τῶν Γυμνασίων.
3. Ἐκλογαὶ ἐκ τῆς Κύρου Ἀναβάσεως τοῦ Ξενοφώντος, διὰ τὴν Β' τάξιν τῶν Γυμνασίων.
4. Ἀρριανοῦ Ἀνάβασις Ἀλεξάνδρου, διὰ τὴν Γ' τάξιν τῶν Γυμνασίων.
5. Ἡρόδοτος (κατ' ἐκλογὴν), διὰ τὴν Γ' τάξιν.
6. Ἰσοκράτους λόγοι (οἱ διδασκόμενοι ἐν τοῖς Γυμνασίοις) διὰ τὴν Γ' τάξιν τῶν Γυμνασίων.
7. Δημοσθένους Φιλιππικοί (Α' καὶ Β'), διὰ τὴν Δ' τάξιν τῶν Γυμνασίων.
8. Δημοσθένους Ὀλυμπιακοὶ (Α' καὶ Γ'), διὰ τὴν Δ' τάξιν τῶν Γυμνασίων.
9. Λυκούργου κατὰ Λεωκρίτους καὶ Ἰσοκράτους ἐπιστολαὶ πρὸς Φίλων, διὰ τὴν Δ' τάξιν τῶν Γυμνασίων.
10. Πλάτωνος Πολιτεία (Α' καὶ Β'), διὰ τὴν Ε' τάξιν τῶν Γυμνασίων.
11. Ἐπιτομὴ τῶν ἐπισημίων ῥημάτων μετὰ παρατήρηστος τῶν συνηθισμένων ῥημάτων διὰ τὴν ἰαθῆναι τῶν Γυμνασίων καὶ τοὺς φοιτητοὺς.

**

12. Ἡ γεωργία κατὰ Ὀμήρου καὶ Ἡσίοδου.
13. Πραγματεία περὶ τῆς σύγχρονον Σαμίας διαλέκτου (Α' βραβεῖον).
14. Ψυχολογία τῶν παιδῶν.
15. Τὸ μητροπῶν δικαίον ἐν Σάμῳ (ἐγκριθεῖσα διατριβὴ ἐπιτομὴ δαστορίας).
16. Ἡ Ἑλληνικὴ γλῶσσα ἀπὸ τοὺς ἀρχαίους χρόνους ἕως ἡμῶν.
17. Ἡ Σάμος εἰς τὸν πολιτισμόν.
18. Διάφορα ἀρθρα (εἰς περιοδικὰ καὶ ἑγκυκλ. Μακρῆ).

ΤΙΜΗ ΔΡΧ. 20